

„Tikėjimas yra mūsų pergalė“

*Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas buvo pasakytas 1958 m. spalio 4d.,
Džefersonvilio mieste (Indianos valstija, JAV).*

Tai yra privilegija būti šį vakarą čia Viešpaties tarnystėje. Tačiau tikrai yra liūdna, kad žmonėms nėra sėdimų vietų, po to, kai mes pakvietėme juos ateiti, o po to nėra net kur atsisėsti. Man ateinant, tiesiog dabar pat, na, ten stovi žmonės palei langus ir visur gatvėse ir panašiai. Ir nėra... net nėra vietos jiems atsi... patekti į pastatą. Nes tai tėra tik mažutėlė bažnytelė.

2 Mes niekada jos nereklamuojame. Netgi vietiniame laikraštyje čia, mes tiesiog... O, kai kurie mūsų draugai paskambino telefonu, sakė, kad nori atvykti tam, kad už juos būtų pasimelsta. Ir mes pasakėme jiems, kad jie tiesiog atvyktų. Todėl naujienos tiesiog pamažu pasklinda, kažkas atvyksta iš Luivilio ir po to papasakoja kam nors kitam, ir dar kažkam. Jūs žinote, taip ir pasklinda žinios.

3 Aš norėjau išnuomoti čia esančią vidurinę mokyklą. Tačiau jie... man nepavyko jos gauti, nes dabar yra mokslo metai. Nes tokiu atveju mes net būtume tai reklamavę. Noriu, kad žmonės, vietiniai žmonės žinotų, jog mes nesistengėme jūsų išprašyti, kad nedalyvautumėte, bet mes tiesiog žinojome, kad su vietų skaičiumi padėtis buvo ne kokia. Todėl mes, jeigu būtume galėję išnuomoti vidurinę mokyklą, būtume taip ir padarę, tačiau mums nepavyko.

4 Todėl dabar, šis vakaras bus paskutinis, kurio metu ten gale galėsite įsigyti knygas, kurias ponas Mersieris ir kiti ten paruošė, ir garsajuostes, ir kitus dalykus.

5 O toliau, rytoj ryte vyks sekmadieninės mokyklos pamoka. Ir iš karto po sekmadieninės mokyklos pamokos, Viešpačiui leidus, aš norėsiu pasakyti evangelistinį pamokslą, rytoj ryte. Kuris prasidės devynios trisdešimt, aš manau, ar ne, broli Nevili? Devynios trisdešimt prasidės sekmadieninės mokyklos pamoka. Ir iš karto po sekmadieninės mokyklos pamokų mes norėsime kalbėti tema... e... evangelinės žinios, nusidėjėlių kvietimui. O šiuos vakarus mes dažniausiai paskyrėme, nuo praėjusio sekmadienio vakaro, sergantiems ir turintiems poreikius, negaluojujantiems.

6 Ir po to, rytoj vakare mes pasistengsime, jeigu galėsime, visomis pastangomis, pakviesti visus, kuriems buvo išdalintos maldos kortelės. Visi, kurie yra gavę maldos korteles ateis, mes... po to, kai baigsis pamokslas, galbūt turėsime paprašyti kai kuriuos žmones išeiti, kad galėtume leisti kitiems įeiti tam, kad suformuotume maldos eilę. Mes džiugiai tai padarysime.

7 O maldos kortelės rytojaus vakarui bus išdalintos šį rytą, po sekmadieninės mokyklos. Iš karto po sekmadieninės mokyklos, būkite maždaug, turbūt, vienuolika trisdešimt... bus išdalintos maldos kortelės, rytoj. Todėl jūs, kurie turite artimuosius ir panašiai, kurie norės

ateiti, kad už juos būtų pasimelsta, na, pasakykite jiems ateiti maždaug, nors vienuolika trisdešimt, jeigu jie negalės dalyvauti rytiniame pamoksle.

8 Tai yra, jeigu jūs turite... garbinimo vietą, kurioje lankotės, na mes... mes visiškai nenorime jūsų patraukti savo pusėn. Mes tiesiog norime, kad jūs jaustumėtės visiškai laisvi dėl savo planų, ką ketinate daryti.

9 Šiandien buvau labai užimtas. Ir vos prieš kelias akimirkas jie atėjo, pasakė: „Na, jeigu ateisi galėsi iš karto pradėti pamokslauti“. Buvo... jau tada, ši maža maldykla pilna žmonių. Todėl aš tiesiog prisiminiau kelias eilutes apie kurias šį vakarą noriu kalbėti.

10 Ir noriu padėkoti Viešpačiui, visų pirma, už viską, ką Jis dėl mūsų padarė. Gauname tuos pranešimus nuo tų, už kuriuos buvo pasimelsta ir kurie pabuvojo tarnavime. Įvyko dideli dalykai, vat štai šioje nedidelėje vietoje. Ir atrodo, kad daugiau nereikia išeiti į priekį, kad būtų asmeniškai pasimelsta, nes regis, kad žmonės auditorijos gale pasveiksta greičiau nei atėję čia ant pakylės. Todėl mes džiaugiamės dėl to. Tai yra labai puiku, matyti, kad jie gali taip pasveikti.

11 Dabar, šio vakaro temai aš pasirinkau: Tikėjimas yra mūsų pergalė. Ir aš noriu perskaityti Rašto dalį, kurią galime surasti Pirmame Jono, 5-ame skyriuje ir 4-oje eilutėje.

Nes kas yra gimęs iš Dievo, nugalį pasaulį; ir ši yra pergalė, nugalinti pasaulį – mūsų tikėjimas.

12 Taigi, kokie tai yra nuostabūs Žodžiai! Mūsų tikėjimas yra pergalė. Ir dabar kalbėsime apie pergalę. Buvo iškovota daug didelių pergalių visų tų ilgų metų laiku, žmonijai gyvenant žemėje.

13 Aš skaičiau knygą apie... apie Paryžiaus pasidavimą, kuriame, šiame paskutiniame ar Antrajame Pasauliniame Kare, kai Hitleris atvyko į Paryžių prie Triumfo arkos, buvo sakoma, kad ten jautėsi tokia pergalė, jog tiems vokiečių kareiviams prireikė nemažai valandų, kol žygiuodami žąsėle praėjo tiesiai pro Triumfo arką. Hitleris stovėjo dėmesio centre ir visame ore tvyrojo tamsuma, aukštumoje, dangaus nesimatė dėl daugybės skraidančių lėktuvų. Tai buvo toks pergalingas laikas, po to, kai jie laimėjo karą prieš Prancūziją ir Prancūzija pasidavė Vokietijai.

14 Ir taip pat Londone, Anglijoje kartą aš turėjau privilegiją ten pamatyti, būnant konferencijoje, kino filmą, kuriame... Rusai užkariavo, kuomet Berlynas pasidavė Rusijai. Ir ten buvo didelis, milžiniškas kiekis karinės įrangos, tie dideli pabūklai, kuriuos jie buvo... užtaisę ant tų didelių tankų, kurie galėjo sukiotis į visas puses; tiesiog įvažiavo į Berlyną. Buvo sunku įsivaizduoti, kad ten kažkada galėjo gyventi kažkas gyvo. Mylių myliomis, ir kiekvienas šaudė su taikikliais, toje vietoje, kurią jie apgulė kaip spiečius skėrių. Ir jie tiesiog subombardavo Berlyną iki žemės.

15 Ir kai, tuomet, jie atitraukė savo tankus ir pė... pėstininkai pasirodė ir galutinai su visais susidorojo, jie pasiuntė ir pakvietė poną Staliną. Ir kai jie jį atskraidino lėktuvu ir jis nusileido, visi tie rusų kariai žygiavo gatve, tuo saktu žingsniu, ta jiems būdinga žygiuote, kaip nugalėtojai, kuri simbolizavo Rusų pergalės ženklą. Ir Stalinas stovėjo dėmesio centre, kol

dešimtys tūkstančių kareivių marširavo Berlyno gatvėmis, jam esant sugriautam ir pelenuose. Ir gatvėse buvo išprievartautos vokietės moterys, užmušti maži vaikai ir kai kurie iš jų sudeginti, ir panašiai, tačiau Rusijai tai buvo įsimintina pergalė.

16 Taip pat man papasakojo, kad Napoleonas, didis praėjusių dienų nugalėtojas... Prieš kažkiek metų, maždaug prieš penkis metus aš turėjau privilegiją laikinai apsistoti netoli Vaterlo. Ir aš buvau... ten būdamas paėmiau vieną knygelę ir perskaičiau apie Napoleono gyvenimą. Jis nekentė prancūzų. Jis atvyko į Prancūziją, buvo gimęs saloje, bet atvyko į Prancūziją, kad jiems atkeršytų, tačiau galiausiai tapo didis užkariautojas. Iš pat pradžių jis buvo džentelmenas. Tačiau sėkmės siekimas užvaldė jo galvą.

17 Ir buvo sakoma, jog moterys, kai jos ruošdavosi guldyti savo kūdikėlius į lovą, jo [Napoleono – Vert.] taip stipriai bijojo... Jis liepdavo nužudyti visus, kurie su juo nesutikdavo. Moterys vietoj to, kad pasakytų: „Pabaisa tave sučiups, – jos sakydavo, – Napoleonas tave sučiups“. Ir mažutėliai, žvitriausiai draugužiai labai greitai pasislėpdavo po užklotu, galvodami apie tą didelę pabaisą – Napoleoną.

18 Tačiau, suprantate, jo iškovota pergalė ilgai nesitęsė. Iš pat pradžių jis buvo prohibicionistas, tačiau numirė trisdešimt trijų metų amžiaus kaip alkoholikas.

19 Tokia pergalė ilgai netrunka, nes ji nėra teisingai iškovota. Jums niekada nepavyks iš blogio išgauti gėrį. Jūs turite žaisti žaidimą laikydamiesi taisyklių.

20 Ir jūs visi žinote, kad olimpinėse žaidynėse ar bet kokiose kitose atletinėse treniruotėse, nesvarbu ar lenktynėse būsite pirmas, bet jeigu jūs nesilaikėte žaidimo taisyklių, jūs būsite diskvalifikuotas. Jūs turite sąžiningai laikytis taisyklių.

21 Ir taip pat yra su žmogiškuoju gyvenimu. Jūs negalite nesąžiningai laikytis gyvenimo žaidimo taisyklių ir tikėtis pergalės. Jūs turite žaisti pagal Dievo Žodį ir tikslą, dėl kurio buvote čia atvesti.

22 Taigi, yra tiek daug žmonių, kurie, rodos, gyvenime neturi jokie tikslo, ypatingai šioje dienoje, kurioje mes dabar gyvename. Atrodo, kad žmonės galvoja, jog viskas, ką jiems reikia padaryti, tai neatsilikti nuo kitų, nuo pasaulio madų ir pagundų, kurias pasaulis jiems pateikia.

23 Tiesiog štai kaip, jeigu nueinate į mokyklą ir jeigu kuri nors mergina dėvi kokią nors trumpą suknelę ar sijoną, ar kaip jūs tai bepavadintumėte, visos likusios mokyklos ambicija taps pamėgdžioti tą merginą. Kai kurios moterys televizijoje pamato pasirodančią kokią nors damą ir ji yra apsirengusi tam tikru būdu, na, tai pavirsta ambicija – rengtis ir elgtis taip, kaip ji. Ir atrodo, kad tokios yra amerikietiškos ambicijos ribos – susirasti naują darbą ar sulaukti atlyginimo pakėlimo, ar įsigyti televizorių, ar naują automobilį.

24 Leiskite man pasakyti štai ką. Su tais dalykais viskas gali būti gerai, tačiau žmogiškajame gyvenime yra aukštesnės ambicijos nei tie dalykai. Ir Krikščionys turėtų turėti prierašumą aukštesnėms ambicijoms.

25 Aš manau, kad mums visiems vertėtų prisėsti ir apsvarstyti, kodėl mes esame čia, iš pat pradžių. Ir To, Kuris iš Savo malonės mus čia atvedė, mums derėtų į Jį atsižvelgti ir paklausti Jo, ką Jis norėtų, kad mes padarytume, koks yra mūsų atėjimo tikslas tam, kad išpildytume tai, ką Jis mums numatė. Tačiau, rodos, kad mes tiesiog norime neatsilikti nuo pasaulio.

26 Taigi, Biblijoje yra pasakyta, kad mes galime nugalėti pasaulį. Ir kaip mes galime tai padaryti? Ne vaikydamiesi pasaulio madų. Tačiau Biblija sako, kad mūsų tikėjimas yra pergalė, kuri nugalė pasaulį.

27 Tai primena man vieną kartą, kai... man nesinori sakyti šio žodžio, bet jis buvo tiesiog valkata, kuris atėjo prie durų. Ir jis paklausė: „Ar... ar galėtumėte man duoti sumuštinį?“.

28 Aš atsakiau: „Žinoma. Ar užeisite vidun?“. Ir vietoj to, kad paruoščiau jam sumuštinį, pamaniau, kad pagaminsiu jam kažką pavalgyti. Ir pagaminau jam kažką iš to, ką radau po ranka ir pasodinau jį, kad pavalgytų. Ir jam valgant, pamaniau, kad galiu jį užkalbinti, nes mačiau, jog jis buvo... klajoklis. Todėl aš paklausiau: „Iš kur jūs?“.

29 Jis tik gūžtelėjo pečiais ir tarė: „Iš niekur“.

Aš paklausiau: „Tuomet, kur link keliaujate?“.

30 O jis nustojo valgyti ir pažiūrėjo į mane, ir tarė: „Niekur“. Jis apsidairė aplink ir nurijo didelį kąsnį ir jis tarė: „Pone, ten kur pasidedu kepurę, ten ir apsistoju“.

Aš atsakiau: „Supratau“. Aš pasakiau: „Kiek laiko taip gyvenate?“.

31 Jis pasakė: „O, virš dvidešimties metų ar daugiau“. Neturėjo jokių ambicijų, kad... kad pagerintų sau gyvenimą!

32 Taigi, maždaug toks yra žmonių požiūris. Būtent tokius aš vadinu „klajokliais, kurie plūduriuoja“. Ir žmonės, kurie tik prisijungia prie bažnyčios yra tokie patys. Aš dažnai galvodavau apie „plūduriavimą, plukdomąją miško medieną“. Į krantą išnešti medžiai tiesiog plūduriuoja visokiose šiukšlėse. Maždaug taip daro klajūnai, kurie vaikšto iš vienos bažnyčios į kitą, ar kitur.

33 Dabar pažvelkime į tėkmę, į gyvenimo tėkmę, ir ten yra daug į krantą išplukdytų medžių, kiekvienoje atliekų sankaupoje. Bet vis tik pro šalį praplaukia valtys, kuri taip pat yra pagaminta iš medienos. Tačiau, jeigu atkreipsite dėmesį, medieną apdirbo ir suformavo meistras, kuris pagamino valtį. Ji yra ne vien tik suformuota, tačiau kryptį jai nurodo meistras ir ji yra varoma jėga.

34 Ir mes visi susidedame iš to paties. Viskas priklauso nuo to, kokios yra jūsų ambicijos. Ar jūs leisite pagrindiniam Meistrui pagaminti iš jūsų tai, ką Jis galės panaudoti ir tai, ką Jis galės valdyti, ir tai, kam Jis galės suteikti jėgą?

35 Jeigu šis laivelis, kuris buvo pagamintas būti kitokiui ir kurį pagamino meistro ranka, jeigu jis kada nors įstrigs tarp nendrių negiliuose vandenyse, jame yra jėga, mažas jungiklis, kurį meistras gali įjungti ir išplukdyti vėl į gilius vandenius.

36 Dievas nori suformuoti ir padaryti mus tuo, kuo Jis nori, kad mes būtume. Tačiau kaip mes galime tai padaryti ar kaip Dievas gali tai padaryti, kai mes net negalime ramiai palaukti, kad Jis tai padarytų? Mes norime būti patys sau meistrai. Mes norime mąstyti sau įprastu mąstymo būdu.

37 Ir daug žmonių ateina į bažnyčią ir prisijungia prie bažnyčios, ir įrašo savo vardą į knygą, bet net neatsižvelgia į tai, kuo toje bažnyčioje yra tikima ar net nepatikrina tos bažnyčios, kaip jie pamokslauja Dievo Žodį joje, ar jie laikosi visos Evangelijos, ar ne, ar tik išsirenka dalį ir prideda religijos. „Plūduriuoja“ nešami tėkmės, niekada nesugebės nieko pasiekti.

38 Tačiau leiskite man jums šį tą pasakyti, šį vakarą, jūs, esantys šio pastato viduje ir išorėje. Vieną dieną jūs atsidursite paskirties punkte, tai bus mirties šešėlių slėnyje. Aš noriu patarti jums šią valandą pasiruošti susitikti su Dievu, kuris pasitiks jus atėjus tai valandai. Jūs arba susitiksime su Juo kaip šedevras, kurį Jis pagamino arba kaip į krantą išplukdytas medienos gabalas, kad pereitume į savo galutinę paskyrimo vietą. Todėl neiekvokite šio gyvenimo tik tam kad „plūduriuotumėte“, būtumėte nešami srovės kur papuolė ir... ir kad gautumėte geresnį darbą, ir kad geriau rengtumėtės, ir kad galėtumėte įsigyti geresnį televizorių ar... ar geresnį automobilį. Gyvenimas reiškia daugiau nei šie dalykai. Nemėginkite tuo pasinaudoti ir tik pasakyti: „Na, jeigu visi likusieji prisijungs prie bažnyčios, aš taip pat prisijungsiu“.

39 Kai jūs prisijungiate prie bažnyčios, visų pirma jūs turite ištirti ir atrasti, kokios yra tos bažnyčios vertybės. Ar tai tėra vieta, kurioje žmonės renkasi kartu tik bendravimui? Ar tai yra vieta, kurioje yra pamokslaujamas gyvojo Dievo Žodis ir kur yra laikomasi kiekvieno principo dėl kurio Jėzus numirė? Jums derėtų tai padaryti. Nebūkite tiesiog tas, kuris „plūduriuodamas“ įplaukė vidun ir buvo nešamas srovės. Nes: „Ankšti yra vartai ir siauras yra kelias, kuris veda į Gyvenimą, ir nedaug yra jį atrandančių“. Nes: „...platus yra kelias, kuris veda į pražūtį, ir daug yra juo einančių“.

Mes turime turėti kažkokį tikslą.

40 Taigi, taip nebuvo praėjusiose dienose, ar šioje dienoje, kad kai žmogus ateina pas Dievą, tai darydamas jis turėdavo tikslą. Jeigu jūsų tikslas yra tik eiti pasroviui su tuo susirinkimu... ar vis tik, žvelgti aukštyn į Dievą?

41 Daniellius, kai jis buvo atvestas į Babiloną, nors jis išvyko toli nuo namų ir jis turėjo tapti vergu kitos tautos žmonių, tačiau Daniellius savo širdyje nusprendė, nesvarbu, ką jie su juo padarys, jis neketino suteršti savęs babilonietiška nuodėme.

42 O, jeigu mes turėtume daugiau tokių narsių vyrų, kurie nuspręstų savo širdyje: „Jeigu aš esu Krikščionis, aš atrasiu visus Dieviškus palaiminimus, kurie man priklauso tam, kad jų pareikalaučiau. Jeigu Biblija moko, jog aš galiu gauti Šventąją Dvasią, aš liksiu klūpoti ant kelių tol, kol Dievas duos man Šventąją Dvasią ir neliksiu abejingas“. O ne šiaip sau „plūduriuosiu“.

43 Aš skaičiau senojo dėdės Badžio Robinsono gyvenimo istoriją, prieš kažkiek laiko. Ir jis buvo toks nepaprastas vyras ir... ir mylintis vyras, ir tikėjimo vyras. Ir jis pradėjo alkėti Šventosios Dvasios, nes Biblija apie tai mokė. Ir yra sakoma, kad vieną dieną jis arė javų

lauką. Ir jis sustabdė savo seną mulą, Aleksą, ir atsiklaupė vagoje ir tarė: „Dieve, jeigu Tu nesuteiksi man krikšto Šventąja Dvasia, kai Tu sugrįši į žemę, Tu rasi mano kaulus gulinčius štai šioje vietoje“. Štai, ką reiškia padaryti sprendimą širdyje. Štai ką reiškia iš tikrųjų rimtai tuo užsiimti.

44 Kai jūsų širdyje atsiranda štai toks tikslas, Dievas atvers Dangaus langus. kažkas turės įvykti. Jūs turite rimtai užsiimti Dievo reikalais ir turėti kažkokį tikslą, ir padėkos Jam už tai, kad Jis išgelbėjo jus.

45 Ir kai Danielius nusprendė savo širdyje, velnias privertė jį tai įrodyti, tačiau mes atrandame, kad tai nei kiek nepasikeitė net susidūrus su alkanu liūtu.

46 Ir žmogus, kuris ateina pas Dievą ir iš tiesų, giliai savo širdyje atranda įsitvirtinusių tikėjimą, jis tikrai atlaikys mirties išbandymą ar ligos išbandymą, liūdesio išbandymą. Jis tvirtai atlaikys, nes tikėjimas yra mūsų pergalė. Jūs nugalėjote savo tikėjimu.

47 Abraomas buvo žmogus gyvenime neturėjęs konkretaus tikslo, tiesiog gyveno su tėvu ir savo draugais, iškeliavo iš Babilono. Jie apsistojo Šinare ir ten jie pastatė bokštą ir panašiai. Ir jie...

48 Vieną dieną Abraomui meldžiantis, be jokios abejonės, jis tikrai prasiveržė maldoje iki tiek, kad apčiuopė Dievo ranką. Kaip Jis tai padarė? Tikėjimu. Galbūt jis pagalvojo štai kaip: „Jeigu yra Dievas, kuris padarė arką ir leido Nojui per ją išsigelbėti, Jis šiandien yra gyvas“. Kažkur pagonių krašte, kur jis buvo laikinai apsigyvenęs, jis prisilietė prie Dievo rankos. Ir ten Dievas suteikė jam apreiškimą, jog yra Miestas, Kurio Statytojas ir Kūrėjas buvo Dievas.

49 Ir mes skaitome, kad visą Abraomo gyvenimą jis buvo piligrimas ir svetimšalis pasaulyje, nes jo vienintele ambicija buvo surasti tą Miestą, Kurio Statytojas ir Kūrėjas buvo Dievas. Jis kažką aptiko. Jis atrado Dievą ir tikėjimą tuo Dievu, kad jis net numatė Naująją Jeruzalę. Ir jis ant nugaros užsidėjo savo krepšį ir tapo keliautoju. Ne šiaip sau klajūnu neturinčiu jokio tikslo; jis turėjo tikėjimą, jog yra Miestas, Kurio Statytojas ir Kūrėjas buvo Dievas, Amžinasis Miestas. Jis gyvenime turėjo tikslą surasti tą vietą.

50 Ar galėčiau čia įterpti štai ką, vieną dieną, kai mūsų buvo baigtas, jis sutiko to Miesto Karalių. Ir Jis davė jam komuniją, duoną ir vyną; Melchizedekas.

51 O, jūs negalite savo širdyje priimti sprendimo dėl kurio nors Dievo pažado, prieš tai neatradę, jog jie yra realūs. Jeigu jūsų sielą kankino nuodėmės ir abejonės, ir pakilimai, ir nuosmukiai, ir nusivylimai, ir giliai jūmyse kažkas jums sako, jog jūs galite tai nugalėti, kam jums tuomet „plūduriuoti“ iš vienos bažnyčios į kitą ir iš vienos vietos į kitą? Tiesiog likite ant kelių tol, kol pasieksite Dangų.

52 Ir kaip sakiau praėjusį vakarą – prasiveržkite pro garso barjerus, tuomet jūsų gyvenime atsiras tikslas. Tuomet priklausyme bažnyčiai turėsite tikslą. Tuomet pasikrikštyjime turėsite tikslą. Tuomet tame, ko ieškote turėsite tikslą. Nes mes žinome, jog Dievas yra nuoširdus ir Dievas yra teisus, ir Dievas negali meluoti.

53 Ir jeigu Dievas įdėjo tai į Abraomo širdį, Savo Balsu, Savo Žodžiu, tuomet Dievas parašė, dar iki mūsų, Savo Biblijoje, ir per Šventosios Dvasios liudijimą, per Šventosios Dvasios sugrįžimą ženkluose ir stebukluose, jog Jėzus Kristus tebėra gyvas ir yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius. Tuomet kam jums daugiau ieškoti tų kitų dalykų, kurių troškome?

54 Jeigu jums reikia, turite bet kokią poreikį, ką tik tai Dievas pažadėjo Savo Biblijoje, ši vakarą Jis yra čia, kad atsakytų į tą poreikį. Daugiau nereikia ieškoti. Jo Akivaizda yra čia. Jo Dvasia yra čia. Ir Jis nori ir yra pasiruošęs, ir trokšta suteikti jums tai, ko jūs ieškote. Kam jums dar delsti?

55 Kai ateinate pas Jį, neateikite kaip klajūnas: „Aš ateisiu ir išmėginsiu, ir pažiūrėsiu ar tai suveiks“. Taip jūs nieko nepasieksite.

56 Tačiau, kai jūs ateinate su tokiu pasiryžimu, jog viską palikote užnugaryje; kai esate pavargęs nuo pasaulio ir nuodėmės, ir netikėjimo, ir nusivylimų ir abejonių; ir ateinate pas gyvąjį Dievą turėdami inkarą, kuris yra tvirtai įsitvirtinęs už Amžių Uolos; Šventoji Dvasia yra čia tam, kad įtrauktų jus į gyvojo Dievo Akivaizdą, kuri suteiks jums tikėjimą, kuris pasaulyje nugalės viską, ligą, negalią ir netgi pačią mirtį.

57 Jūs pasakysite: „Jūs pasakėte 'mirtį', broli Branhamai?“. Tai aš ir turėjau omenyje – mirtį.

58 Ar tai nebuvo Lozorius, kuris gulėjo negyvas žemėje ir irimas jau buvo prasidėjęs, kai Jėzus pasakė Mortai: „Kur jūs jį palaidojote? Ir jeigu tu neabejosi, tu išvysi Dievo šlovę?“.

59 „Ar Aš nesakiau tau, kad neabejotum?“. Jis pasakė Jayrui tą vakarą ar tą dieną. „Jeigu tu tik patikėsi, galėsi išvysti Dievo šlovę“. Tuomet tikėjimas nugalė mirtį. Tikėjimas yra pergalė prieš mirtį. Tikėjimas yra pergalė prieš nuodėmę. Tikėjimas yra pergalė prieš ligą. Tikėjimas yra pergalė prieš nerimą. Tikėjimas yra pergalė prieš blaškymąsi. Tikėjimas yra pergalė prieš pasaulį.

60 Jūs pasakysite: „Jonas, kai jis tai rašė, jis neturėjo mano problemų. Jam nereikėjo spręsti problemų su tokiais žmonėmis, su kuriais man reikia tai daryti. Jam nereikėjo išgyventi dalykų, kuriuos man reikia išgyventi“. Tai tiesa.

61 Galbūt jam nereikia spręsti problemų su tais pačiais žmonėmis. Galbūt jam nereikėjo įveikti lygiai tokių pačių dalykų. Tačiau jis nepamiršo jų įtraukti, nes jis pasakė štai ką: „Tikėjimas yra pergalė nugalinti pasaulį,“ – viską, kas jame. Kaip? Patikėkite tuo. Pakilkite virš to. Kai prieš mus guli padėtas Dievo Žodis ir Šventoji Dvasia čia pasireiškia ir parodo, kad Viešpats Jėzus yra prisikėlęs, per čia užrašytus Dieviškus pažadus, jog: „Ko benorėtumėte, kai meldžiatės, tikėkite, kad tai gausite, ir tai turėsite“. Ką jums tuomet reikia padaryti? Turėti tikėjimą. Ne šiaip „plūduriuojantį“ tikėjimą, ne šiaip apsimestinį tikėjimą, bet tikrą tikėjimą.

62 Taigi, tikėjimas yra nugalėtojas. Tikėjimas yra nugalėtojas. Jis nėra tiesiog koks nors taikdarys. Jis nugalėtojas. „Tikėjimas yra pergalė nugalinti pasaulį“. Ką jis padaro? Kas yra tikėjimas? Ką reiškia „nugalėti“? Nugalėjimas ir pergalė yra tas pats. Nugalėti, tai reiškia: sumušti, turėti viršų, uždėti antrankius, įmesti į kalėjimą. Tai reiškia, kad nuodėmę, kuri

kadaise jus valdė, dabar jūs ją valdote. Tai reiškia, kad jūs ją nugalėjote. Jūs esate... jūs sutriuškinote ją. Jūs esate didesnis nei ji. O, aš dabar jaučiuosi religingai!

63 Kas buvo pirmiau, nusidėjėlis ar Gelbėtojas? Gelbėtojas, nes Gelbėtojas yra stipresnis už nuodėmę. Kas buvo pirmiau, gydytojas ar liga? Jeigu Jis nebūtų stipresnis už ligą, Jis nebūtų galėjęs būti gydytoju. Tai yra gydytojas, tai gali įveikti ligą.

64 Ir tikėjimas yra pergalė, kuri nugali visus velnio prakeiksmus. Tikėjimas yra pergalė. Tikėjimas kuo? Ne tikėjimas jūsų bažnyčia, ne tikėjimas jūsų religija, ne tikėjimas kažkokiu žmogumi. Bet tikėjimas Jėzumi Kristumi, Kuris davė pažadą – štai kas yra pergalė. Kas tai yra? Tai yra pergalė. Pasakysite: „Mano ranka vis dar luošą“. Bet tikėjimas yra pergalė. „Aš vis dar blogai jaučiuosi“. Bet tikėjimas yra pergalė. O, jis nugali pasaulį.

65 Kuomet maldoje jūs galite įkopti iki Dievo, iki tiek, kad išvystate tą dalyką nukautą po jūsų kojomis, tuomet nebelieka nieko, kas galėtų jums pakenkti. Jūs nugalėjote. Jūs turite visišką laisvę. Tuomet jūs plaukiate laisvai.

66 Jūs, kurie buvote girtuokliais ir viskio vergais, tuomet jūs tampate jo šeimnininku. Tas senas alkoholio velnias, kuris verčia jus gerti, dabar jis yra jūsų šeimnininkas; bet kai jūs gaunate tikėjimą, aš neturiu omenyje apsimestinio tikėjimo, tikrą tikėjimą, tuomet jis tampa jūsų tarnas.

67 Jūs, kurie negalite atsisakyti tabako, jūs vyrai ir moterys, kai jūs pasiekiate tokią vietą, kai galite prieiti iki to taško, kuriame jūs nugalite tai per tikėjimą, tuomet jūs užvaldote tai.

68 Viena moterėlė, kuri dabar čia sėdi, ji buvo atėjusi prie šio altoriaus vieną, antrą ir trečią kartą. Gera moteris, tačiau labai seniai ji pradėjo rūkyti. Ir ji tiesiog negalėjo to įveikti. Ir ji vis ateidavo, o aš pasimelsdavau su ja ir, rodėsi, kad ji tiesiog negalėjo to įveikti. Ir... ir visų pirma aš jai ten pasakiau, aš tariu: „Pakeliui sutiksi pavojų“.

69 Ji pasakė: „Broli Branhamai, aš verkiau, aš maldavau“. Suprantate, vien tik emocinis kovojimas su oru nieko gero nesuteiks.

70 Ir aš priklaupdavau ir pasimelsdavau su ja, ir uždėdavau ant jos rankas, ir ji išeidavo. O... o po kelių dienų aš vėl ją susitikdavau, cigarečių kvapas tiesiog „išversdavo iš koto“, jos rankos vis dar rusvos.

71 Ir vieną vakarą ji nuėjo pas daktarą. Pradėjo negaluoti ir džiūti iki tiek, kad iš jos teliko kaulai. Ir daktaras apžiūrėjo ją ir jis pasakė: „Vėžys! Dėl cigarečių rūkymo!“. Ir štai ji buvo ten, gulėjo ten arti mirties, bet tada ji nusprendė rimtai tuo užsiimti. Suprantate? Skęstantis žmogus griebsis šiaudo. Šį vakarą jūs galite išeiti iš šios bažnyčios, nes žinote, jog galite nueiti ir prisijungti prie metodistų arba baptistų. Tol, kol galite sėdėti čia ir sakyti: „Dabar aš tiesiog... Aš esu geras žmogus. Su manimi nėra nieko blogo“. Taip, tokiu būdu savęs nepakeisite. Tai tiesa.

72 Bet kai jūs išvystate savo nuodėmes taip, kaip Dievas jas mato, Jo Biblijos šviesoje; kai pamatote – jūs arba atgailausite, arba pražūsite. Kažkas turės įvykti. Jūs rimtai tuo užsiimsite.

73 Būsime beišeinąs iš čia ir jums suspaus širdį. Galbūt iš salės pakils daktaras ir prieis, apžiūrės, pasakys: „Tai širdies smūgis“. Jūs rimtai tuo užsiimsite.

74 Štai kada jai reikėjo rimtai tuo užsiimti. Ir ši moteris sėdi dabar į mane žiūrėdama.

75 Ir brolis Robersonas yra ten gale ir ponas Vudas yra čia, brolis Vudas sėdi kažkur čia, o aš... važiuome į medžioklę, aš manau, kažkur, buvome sunkvežimyje. Ir Šventoji Dvasia, atrodė, paskatino mus važiuoti labai nelygiu keliu į tą vietą, kur buvo ta moteris. Ir kai aš ten atvykau, ji buvo sapnavusi sapną. Ir kai Šventoji Dvasia įėjo į kambarį, ji labai rimtai tuo užsiėmė, nuo tol ji nesurūkė nei vienos cigaretės. Ir jai grįžo nemažai svarų svorio ir jie negali surasti nei pėdsako vėžio.

76 Kas tai? Tai tikėjimas, kuris nugali. Kodėl jis nenugalėjo tada, kai aš čia už ją meldžiausi? Ji rimtai į tai nežiūrėjo. Bet kai daktaras pasako: „Jūs turite vėžį ir turėsite mirti,“ – ji rimtai tuo užsiėmė. Taip ir turi atsitikti, kai jūs rimtai tuo užsiimate. Bet kam taip ilgai delsti? Kodėl dabar pat tuo rimtai neužsiimti? Sutelkite savo tikėjimą į Dievą. O kas, jeigu ta moteris būtų sudėjusi savo tikėjimą į mane? Tai būtų pavedę, nes aš esu žmogus. Bet kai ji sutelkė savo tikėjimą, ne į Branhamo maldyklą ar į Viljamą Branhamą, ar į dar ką nors kitą, bet sutelkė savo tikėjimą į Jėzų Kristų, tada ji įgijo tikėjimą. Ji pakilo daug aukščiau visų baimių ir abejonių ir Dievas išgydė ją. Ir, o, ji nugalėjo. Tikėjimas yra nugalinti pergale.

77 Aš dažnai užduodavau sau klausimą, kodėl vis tik krikščionims taip patinka blaškytis tarp tokių dalykų? Vyrai ir moterys ateina pas mane, dažnai ir pasako, prisipažinimuose ir panašiai, kai vyksta asmeniniai pokalbiai, ir jie... mes susitinkame su jais, jie išpažįsta savo amoralių gyvenimą ir visokius... visokius dalykus. Nes jie negali to paneigti; Šventoji Dvasia yra ten pat. Jeigu jie pabando tai užmaskuoti, Ji iš karto tai atskleidžia už juos. Todėl jiems tenka tai papaskoti. Jeigu jie bando to išvengti, Šventoji Dvasia sustabdo juos, pasako: „Luktelėkite minutėlę, čia yra tam tikras dalykas“. Todėl, kai jie ateina, jie pradeda pasakoti man apie pasaulietiškas smulkmenas. Ir aš pastebiu tai tikinčiųjų tarpe. Jūs vis kažkur vykstate. Kodėl jūs „plūduriuojate“? Gaukite ambicijų savo atžvilgiu. Padarykite Kristų savo tikslu ir liaukitės tapatintis su pasauliu.

78 Jūs paimate žurnalą, jame sakoma: „Taigi, kokie yra šių dienų Dieviškieji išgydytojai? Tokio dalyko kaip Dieviškieji išgydytojai iš viso nėra“. Tai jūsų prote pasės abejonę.

79 Kas nors dalyvaus radijo programoje ir pasakys, o, pamokslaus ganėtinai gerą pamokslą, tačiau pasakys: „Stebuklų dienos jau yra praėjusios,“ – ir jūs tam pritarsite. Suprantate, tai susilpnina jus.

80 Atsiduokite visiškai! Susitvarkykite su Dievu! Arba būkite tuo, kuo dedatės esąs, arba visai to nedarykite. Jeigu Dievo Biblija to nemoko, tuomet pasitraukite nuo to. Jeigu Ji to moko, pasilikite su tuo.

81 Tai man priminė štai ką. Pavyzdžiui, o kas būtų, jeigu mes ketintume vykti į nedidelę kelionę po trisdešimties dienų nuo dabar, į kitą kraštą? Ir tame krašte klimatas būtų toks idealus, jog mums niekada nereikėtų grįžti atgal. Ir ten mums niekada nereikėtų mirti ar pasenti, mes tiesiog būtume ten amžinai. Ar aš galėčiau įsivaizduoti jus einančius į parduotuvę, kurioje viskas parduodama už dešimt centų ir perkančius daugybę šlamšto, kurį norėtume pasiimti su savimi? Jūs stengtumėtės atsikratyti to šlamšto, kurį patys turėjote.

82 Ir kai jūs blaškotės prisijungdami tai prie vienos bažnyčios, tai prie kitos – taip jūs sukauptė dar daugiau šlamšto. Bet jeigu jūs apmąstysite, kur jūs keliaujate, jūs atsikratysite daugumos tų abejonių ir tuštybių. Jūs turėsite tikrą tikėjimą. Aš sakau žmonėms...

„Ar jūs brolis Branhamas, kuris meldžiasi už sergančius?“.

„Taip“.

„Na, tai yra priešinga mano tikėjimui“.

„Tuomet jūs tikėjimo iš viso neturite. Biblija to moko“.

Ir šiais laikais daug žmonių atsistoja į eilę ir pasako: „Na, aš turiu visą tikėjimą“.

„Tuomet, ką jūs čia darote? O... O, taip nėra“.

83 Tikras tikėjimas nežino, ką reiškia pralaimėjimas. Jis negali būti nugalėtas. Net pati mirtis negali jo nugalėti. Jis nežino, ką reiškia pralaimėti. Išbandymuose būna pralaimėjimų, bet tikėjimas nežino, ką reiškia pralaimėti. Jis negali būti nugalėtas. Ir tai yra vienintelis būdas, kuriuo galite patikti Dievui. „Nes be tikėjimo yra neįmanoma patikti Dievui,“ – pasakytą Hebrajams 11.

84 Ir šioje vietoje, ar galėčiau įsivaizduoti jus klajojančius, kai kuriuos iš jūsų krikščionis, kurie vartojate žargoninę kalbą, vartojate nešvankius, netyrus žodžius ir vis tik priklausote bažnyčiai? Ar galėčiau įsivaizduoti jus vykstančius į kitą kraštą ir po to keliaujančius po Ameriką, norinčius išmokti visus amerikietiškus žargonus, ar tai būtų tikėtina? Žinoma, kad jūs to nedarytumėte. Ką jūs bandytumėte padaryti, tai išmokti kelis žodžius iš ano krašto, tai tiesa, kad nors galėtumėte paklausti: „Kaip laikotės?“. Tikrai taip.

85 Ir aš manau, kad tai... tai labiau pridera šiandienos krikščionims, jeigu jie stengtųsi išmokti nors kažkiek Dangiškos kalbos, Dievo garbinimo, kurį giedosime Ten būdami ir džiaugsmo. O žmonės, kurie netikite, kad reikia šaukti, ką jūs darysite, kai Ten pateksite? Jūs nerasite sau vietos. Geriau įgykite tikėjimą ir nugalėkite dabar, nes tikėjimas yra pergalė, kuri nugalė. Ne, jūs net nekalbėsite apie tokias smulkmenas. Jūs turėsite pergalę.

Jūs pasakysite: „Kaip aš galiu tai padaryti, broli Branhamai?“.

86 Na, tai labai paprasta. Tai tiesiog... Taigi, čia vykstančiuose susirinkimuose, jums yra įdomu kaip galite atsiduoti, kaip... Daugumos žmonių pastate aš nepažįstu ir mano susirinkimuose kartais aš nepažįstu nei vieno, žmonės kalba įvairiomis kalbomis. Bet kaip

aš... kaip aš tai sužinau? Aš atiduodu save. Tiesiog atiduokite save Šventajai Dvasiai, tuomet tai daugiau nebesate jūs. Jūs nežinote, ką tuojau turėsite pasakyti. Jūs tiesiog leidžiate Jai kalbėti. Tai yra taip paprasta.

87 Daugelis iš jūsų, žmonės, tikite savo daktarais. Ir jūs turėtumėte tikėti, jeigu turite daktarą. Ir taip, kai su jumis nutinka kas nors negero, jūs ateinate pas tą seną, ištikimą daktarą, kuriuo tikite. Jums derėtų taip padaryti. Tai yra gerai. Ir tuomet jūs pranešate jam apie savo atvejį. Jeigu jis pasako, kad jums derėtų gultis į ligoninę, jūs nedarote nieko kito, bet einate namo ir susidedate rūbus ir vykstate į ligoninę. Žinoma. Jūs turite tikėjimą daktaru. O jeigu jis nenusprendžia, kad jūs norite vykti į ligoninę arba jūs nenusprendžiate, tiksliau, jis išrašys receptinius vaistus ir duos jums maišelį piliulių. Ir jūs nuryjate jas net nežinodami, kas yra tų piliulių viduje. Bet jūs tikite savo daktaru.

88 O kaip yra su Dievu? Ir jūs bijote nuryti kai kurias iš šių „Evangelijos piliulių“, kurias Jis jums paskiria. „Jo režialis jūs buvote išgydyti“. „Tikėjimas yra pergalė nugalinti pasaulį“. Nurykite jas ir pažiūrėkite, kas nutiks. Tai yra pasitikėjimas.

89 Jūs parodote kiek turite pasitikėjimo savo daktaru vartodami jo paskirtus vaistus, kai net nežinote, kas juose yra. Jūs parodote pasitikėjimą daktaru, kai sutinkate būti operuojamas. Tai įrodo jūsų pasitikėjimą daktaru.

90 Tačiau kai kalba eina apie Kristų, jūs bijote patikėti Juo pagal Jo Žodį. Kaipgi taip? „Tikėjimas yra pergalė“. Šį vakarą jūs galite patikėti savo atvejį Jėzui Kristui lygiai taip pat, kaip jūs patikite savo atvejį daktarui. „Suteik man viską, ko Tu nori, Viešpatie. Tu esi mano atvejo Daktaras“. Tuomet jūs patiriate pergalę. Tuomet jūs turite nugalintį tikėjimą. Jūs daugiau niekada neieškosite maldos eilės. Jūs daugiau niekada nieko kito neieškosite. Jūs gausite atsakymą ten pat, kur esate. Viskas bus išspręsta. Jūs daugiau niekada nešokinėsite iš vienos bažnyčios į kitą, kad pažiūrėtumėte ar šioje jie tai turi, ar kitoje jie tai turi, jie neturi to. Jūs tai turite. Kai turite tikėjimą, turite pergalę.

91 Sakau jums, ko mums šį vakarą Amerikoje reikia ir ko mums reikia šį vakarą šioje maldykloje, tai leisti Daktarui Jėzui ateiti ir išoperuoti mūsų tikėjimą.

92 Daktaras pasako jums: „Jūsų apendicitas yra suterštas. Jį reikia išoperuoti ir pašalinti. Su jumis yra vienaip, kitaip, ar trečiaip, kažkas yra negerai. Tai reikia pašalinti“. Na, jis tai pašalina lauk tam, kad likę organai galėtų tinkamai funkcionuoti.

93 O kas šį vakarą yra negerai su mūsų tikėjimu? Mes išsigandę neleidžiame Dievui paimti Savo operuojantį Žodį, Savo Skalpelių, aštresnį už dviašmenį kalaviją ir išoperuoti mus, ir pasakyti mums, kad mūsų apsimetėliškos kvailionės yra neteisingos. Ir mes turime atrišti viską, kas mus riša ir išplaukti link Amžinojo Dievo pažado. O, jeigu mes tai padarysime, Jėzus išoperuos mūsų tikėjimą, pašalins visas abejones, visas baimes ir visą nerimą, visas nuodėmes, viską, kas ten yra. Ir tuomet, kai mūsų tikėjimas yra švariai išoperuotas, mes tampame nauju kūrinium. Tuomet mes esame kitokie. Mums reikia operacijos. Ar galite tai operacijai save patikėti Jėzui Kristui? Ar galite Juo patikėti? Ar galite pasakyti: „Viešpatie Dieve, priimu Tave pagal Tavo Žodį“.

94 „Pagal Tavo Žodį,“ – kaip pasakė mokiniai Šv. Morkaus 5. Kai jie pasakė: „Mes buvome užmetę tinklą visą naktį ir nieko nepagavome. Vis tiek, Viešpatie, dėl Tavo Žodžio, aš užmesiu tinklą,“ – pasakė Petras.

95 „Viešpatie, aš esu žvejys. Aš pažįstu ženklus, kai mėnulis yra tinkamoje padėtyje. Aš žinau, kada jos kimba ir kada nekimba. Aš žinau, kada jos yra savo mokyklose, ir kada jose jų jau nėra. Ne vien tik tai, bet aš visą naktį buvau užmetęs tinklą. Ir čia su manimi yra daktarų taryba, daktarų žvejų ir mes išmanome savo amatą. Ir mes visą naktį ieškojome šioje tėkmėje, bet nieko nesugavome. Bet dėl Tavo Žodžio, Viešpatie. Aš užmesiu tinklą“.

96 Nes vyriausias Chirurgas taip pasakė! Vyriausias Gydytojas taip pasakė! Ir jie sugavo tokią daugybę žuvų, kad jų tinklai pratrūko. Kodėl? Tikėjimas yra pergalė. Galbūt iki to vandenyje ten nebuvo nei vienos žuvies. Bet kai Dievas duoda pažadą, Jis sukurs žuvis ir jas ten patalpina.

97 Galbūt jums nėra likę jokios vilties išgyventi. Galbūt esate prie mirties sirgdami vėžiu. Galbūt esate sukaustytas neįgaliojo vežimėlyje. Galbūt esate visiškai aklas. Aš nežinau, kokia yra jūsų problema. Bet jeigu jūs priimsite vyriausiojo Daktaro receptą: „Ko benorėtumėte, kai meldžiatės, tikėkite, kad tai gausite, ir tai turėsite“. Ir patikėkite, kad tas tikėjimas įveiks bet koki turimą sunkumą. Galbūt jus taip stipriai vargina nuodėmė, kad jūsų siela tapo visiškai suodina. Galbūt jūs jau pavargote nuo to pikto būdo, šmeižiančio liežuvio, tų apkalbų per telefoną. Galbūt jūs jau išbandėte visas žinomas gydymo priemones. Bet jeigu jūs tiesiog leisite Jėzui Kristui šį vakarą į jus įeiti, Jis išoperuos jūsų tikėjimą ir suteiks jums tikėjimą, kuris galės pakilti aukščiau visko, ką pasaulis gali duoti. Kodėl? Tikėjimas yra pergalė nugalinti pasaulį.

98 Kaip jūs galite abejoti, kai Jėzus Kristus, gyvojo Dievo Sūnus dabar yra čia? Jo didi Šventoji Dvasia yra šiame pastate. Žodis pažadėjo, kad: „Štai Aš visada esu su jumis, netgi iki pasaulio pabaigos“. Tai pažadėjo Viešpats. Dievas turi laikytis Savo Žodžio. Ar jūs tikite tuo? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Kai Jis pažadėjo, kad Jis išpildys šiuos dalykus, Dievas yra oficialiai įsipareigojęs tai padaryti.

99 Dabar aš noriu, kad jūs tai gerai apgalvotumėte. Jeigu turite nuodėmę, jeigu jūsų gyvenime yra kažkas negerai, aš noriu, kad jūs gerai tai apgalvotumėte, mums palenkiant galvas tik trumpai maldai.

100 Prieš mums pasimeldžiant, aš norėčiau užduoti šį klausimą. Aš norėčiau paklausti, ar čia yra vyras, moteris, berniukas ar mergaitė, iš esančių šiame pastate, kurie norėtų pasakyti išskeldami ranką: „Viešpatie, aš tiesiog negaliu nugalėti. Atrodo, jog aš žinau, kad man nederėtų daryti tų dalykų. Aš... aš žinau, kad man nederėtų daryti to ir ano. Bet aš noriu, kad Tu dabar pat išoperuotum mano tikėjimą, po šio pamokslo. Aš noriu, kad Tu nuodugnai mane visą apžiūrėtum ir išoperuotum visas nedideles ligas mano tikėjime, kurios sulaiko mane nuo tų dalykų nugalėjimo“. Laikykite iškėlę savo ranką į Jį. Ar padarysite tai? Telaimina jus Viešpats. Šioje vietoje tiesiog pilna rankų! Maža...

101 „Atmeskime kiekvieną apsunkinimą ir nuodėmę, kuri taip lengvai mus apninka, ir kantriai bėkime mums išstatytose lenktynėse, žiūrėdami į Viešpatį Jėzų Kristų, mūsų tikėjimo Autorių ir Užbaigėją“.

102 Kiek čia yra sergančių ir turinčių poreikį, pakelkite savo ranką ir pasakykite: „Viešpatie, išoperuok mano tikėjimą. Šį vakarą aš turiu poreikį, Viešpatie“. Telaimina jus Dievas.

103 Tikėjimas yra pergalė. Kaip mes gauname tikėjimą? „Tikėjimas ateina iš klausymo, o klausymas – iš Dievo Žodžio“.

104 Taigi, jūs, kurie turite poreikį, nuodėmingą sielą. Aš negaliu suorganizuoti kvietimo prie altoriaus, kad jūs ateitumėte čia prie altoriaus, dėl to, kokia yra maldykla, nes čia net neužtektų vietos. Ten žmonės net stovi šalia sienų. Čia yra žmonės, kurie... kurie yra čia prie altorių ir tai tiesiog yra vieta, kurioje mes negalime to padaryti. Bet aš dabar už jus pasimelsiu. O jūs tiesiog atsiduokite Kristui, tiesiog šią valandą, kol aš melsiuosi.

105 Brangus Dieve, mes norime paprašyti Tavo Dieviško gailestingumo šioms laukiančioms, atgailaujančioms sieloms, kurios tiki, jog Tu esi, ir kad Tu esi atlygintojas tiems, kurie uoliai Tavęs ieško. Ir aš norėčiau Tavęs paprašyti, kad Tu būtum jiems gailestingas, Viešpatie. Ir kas tai bebūtų, abejonių vėžys, pikto būdo vėžys, piktybinis netikėjimo auglys, pašalink tai dabar pat, Viešpatie, ir suteik jiems Šventąją Dvasią. Pripildyk jų sielą Tavo gerumu. Pakrikštyk juos į Savo karalystę tiesiog dabar, jiems iškėlus savo rankas kaip jų tikėjimo išpažinimą. Ir prašau Tavęs, o gailestingasis Dieve, padaryk tai dėl jų.

106 Nes jie pakeitė savo mintis apie... apie plūduriavimą jūroje. Jiems derėtų įplaukti į priplauką ir būti aptašytiems vyriausiojo Statytojo ir padarytiems nauju kūriniu Kristuje Jėzuse, ir įgalintais Jo Dvasia, valdomais Jo valios. Todėl suteik tai jiems dabar pat, Tėve, mums nuolankiai prašant Jėzaus Vardu, Tavo Sūnaus.

107 O dabar, Viešpatie, buvo daug iškeltų rankų... arba kurias jie iškėlė. Jie suvokia, jog jie klajavo iš vienos vietos į kitą, daugelis iš jų. Jie automobiliu nuvažiavo daug mylių, per visas valstijas tam, kad susitiktų su tam tikru žmogumi, kuris meldžiasi už ligonis. Ir jie atvyko, galbūt, iš tolimos vietos čia. Ir aš branginu tai, Viešpatie. O kas, jeigu jie netikėtų manimi kaip Tavo tarnu? Jie nebūtų atvykę. Aš dėkoju Tau, kad leidai jiems turėti tikėjimą mano malda.

108 Viešpatie Dieve, aš dabar nuoširdžiai meldžiuosi už kiekvieną, kad Tu, didis Dangaus Dievas, atvestum Šventąją Dvasią į jų gyvenimą, ir išpjautum visą netikėjimą. Leisk jiems pažinti, kad: „Tikėjimas yra pergalė“. Ne koks nors žemiškas žmogus, ne kokia nors bažnyčia ar kokia nors, kokio nors žmogaus malda, kuri padeda, bet tikėjimas yra pergalė.

109 Mes skaitome toje vietoje, kur Tavo Sūnus, mūsų Gelbėtojas: „Nuėjo į Savo kraštą ir ten buvo tie, kurie pasakė: 'Kas yra šis Žmogus? Ar Jis nėra dailidės sūnus? Ar mes nepažįstame Jo ir Jo motinos? Ir jos vardas yra Marija. Ir čia yra Judas ir Jonas, ir Jo sesės'. Ir jie pasipiktino Juo. Ir Jis stebėjosi jų netikėjimu, ir negalėjo padaryti galingų darbų“.

110 Mes suvokiame, jog yra nesvarbu kokią malonę Tavo akyse žmogus gali turėti, vis tik pergalė yra mūsų pačių tikėjimas. Aš meldžiu, Dieve, kad Tu išvaduotum žmones iš to ir šį

vakarą parodytum Save, kur tikėjimas bus sutelktas į mūsų Viešpaties prisikėlimo principus. Jis nėra miręs, bet Jis yra amžinai gyvas. Ir Jis davė pažadą: „Aš būsiu su jumis, visada, netgi iki pasaulio pabaigos“. Ir mes tikime, kad Jis yra čia.

111 Ir mes meldžiame, brangus Dieve, kad šį vakarą, kad Jis matomai Save parodytų, Savo buvimu. Ir tegul tuomet Šventoji Dvasia palies kiekvieną širdį ir atliks tikėjimo operaciją, kad jie galėtų nugalėti savo ligą ir savo negalavimus, ir savo ligas. Kad galėtų išeiti iš čia su tvirtu tikėjimu, nesvarbu, net jei niekas neįvyks, vis tiek tai sukurs tikėjimą, kuris pasakys, kad tai atlikta. Tai yra pergalė. Tai nugalį pasaulį. Nes mes prašome to Jo Vardu ir Jo Šlovei. Amen.

112 Man tiesiog atrodo, kad yra mažai tikėtina, jog galėsiu pakviesti žmones į maldos eilę. Nes nuo pat tų durų žmonės susispaudę stovi iki pat gatvės ir spūstis yra iki pat gatvės, ir palei langus, prie durų ir ten viršuje. Aš galėčiau pabandyti, jeigu jūs norėtumėte, kad tai padaryčiau. Aš... aš galėčiau pamėginti pakviesti žmones į maldos eilę.

113 Bet noriu pasakyti štai ką, po šio pamokslo. Pamokslavimas man pačiam suteikė įsitikinimą. Aš tikiu, jeigu jūs tik sugebėsite išlikti pagarbūs ir tiesiog paimsite visą tikėjimą, kurį turite, žmogišką tikėjimą ir perduosite jį į Dievo rankas, ir pasakysite: „Dabar, Viešpatie, paimk tą truputį, kurį noriu Tau atiduoti ir leisk Tavo tikėjimui ateiti pas mane,“ – aš tikiu, kad Jis išgydys jus ir leis man jus įvardinti tiesiog nuo šios pakylos, net be jūsų atėjimo štai čia. Ar galite tuo patikėti? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Tačiau, jeigu jūs turite maldos kortelę, laikykite ją, mes vis tiek ja pasinaudosime. Todėl mes tikime. Dabar aš norėčiau... Ši mintis tiesiog dabar man atėjo.

114 Nes Bilis Polas pasakė man, vos tik man atėjus, prieš kelias minutes, kad net ir šį vakarą jis išdalino kažkiek maldos kortelių. Nes praėjusį vakarą jų išdalino gan nemažai. Ir jis pasakė: „Čia buvo dar kažkiek, tėveli, norėjusių maldos kortelių. Ir aš daviau jiems maldos korteles“.

Aš pasakiau: „Gerai“.

Jis pasakė: „Bet kaip tu ketini pakviesti juos maldos eilei?“.

115 Tada minios buvo mažiau, iki štai ten. Dabar jie yra užpildę viską aplink ir iš šonų. Todėl beveik nėra būdo tai padaryti, pakviesti juos į maldos eilę. Mes ne...

116 Ar yra skirtumas jums, ten stovintiems, ar jums, sėdintiems ten, kur sėdite? Tačiau tam bus reikalingas tikėjimas. Bus reikalingas jūsų tikėjimas, plius mano tikėjimas ir Dievo tikėjimas. Sujungsime juos kartu, nes vien tik mano tikėjimas ir jūsų tikėjimas išblės, o Dievo tikėjimas įsivyras ir darbai bus atlikti.

117 Tiesiog noriu jūsų paklausti štai ko, šiuo pagrindu. Ar jūs tikite, kad tai yra Dievo Žodis? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Tuomet Jis negali meluoti, jeigu tai yra Dievo Žodis. Jis privalo būti teisingas. Tuomet, jeigu tai yra Dievo Žodis ir Jis yra teisingas, tuomet Jis yra įsipareigojęs kiekvienam Žodžiui, kurį Jis čia išsakė. Jis yra įsipareigojęs laikytis to Žodžio.

118 Taigi, jeigu jūs sirgtumėte ir būtumėte prie mirties dėl leukemijos ar vėžio, ar kuo besirgtumėte, tuberkulioze... Ir jūs ateitumėte čia ir mes surinktume visus tarnautojus,

kuriuos žinome šiame pastate ir atvestume juos čia ir kartu su jais pasimelstume už kiekvieną iš jūsų... Vis tiek, jeigu jūs patys neturėtumėte tikėjimo, tai nepadėtų. Suprantate?

119 Tačiau, jeigu kas nors būtų išgydytas, galimai po to, kai jūs tai pamatytumėte, ką nors, kas išgijo ar pareiškė, kad išgijo, tai padėtų jūsų tikėjimui, nes jūs pamatytumėte, kad jie buvo išgydyti.

120 Durbane, pietų Afrikoje, visai neseniai aš meldžiausi ir ant pakylos jie atvedė vieną žmogų. Ir jūs žinote šį atvejį. Esu pasakojęs jį daugeliui iš jūsų. Kaip ta viena moteris buvo ten išgydyta, ji buvo musulmonė. Ir ten buvo tiek daug žmonių iš įvairių genčių. Iš maždaug dvidešimties genčių ar daugiau ten buvo susirinkę. Ir po to atėjo eilė berniukui, kuris buvo gimęs su tokia kupra, kad turėjo vaikščioti ant rankų.

121 Ir Šventoji Dvasia pradėjo kalbėti apie jį. Jis buvo iš zulu. Ir Šventoji Dvasia pradėjo kalbėti ir sakyti tam žmogui, Afrikos hotentotui, kuris net nežinojo skirtumo tarp dešinės ir kairės rankos. Ir netgi pasakė jam, kas jis buvo. Jie prisėdo. O raganiai apstulbę atsistojo. „Kas tai per naujas dalykas?“ – klausė jie. O genties vadai, kuriuos vėdino vėduoklėmis liepė sustoti mosuoti.

122 Bet Tai pasakė: „Trobelėje, kurioje gyvenate yra mano Viešpaties paveikslas, pakabintas ten ant sienos“. Ir jo tėvas ir motina buvę ten gale kartu su šimtais tūkstančių žmonių atsistojo, paliudydami, jog tai tiesa.

123 Ir pasakė: „Taigi, tu turi brolių, kuris jodinėjo ant gelsvo ožio ar šuns ir susižeidė koją, ir dabar jis vaikšto su ramentais. Ir jis yra šiame susirinkime. Bet jo tikėjimas tiesiog dabar nugalėjo ir jis yra išgydytas“. O kodėl? Dėl šoko, kurį sukėlė baltasis žmogus, kuris nemokėjo kalbėti jo kalba, bet galėjo pasakyti jam, kas jis buvo ir kas buvo nutikę. Kokia tai buvo jėga?

124 Ir berniukas išgirdęs tai per vertėją metė žemėn savo ramentus. Ir štai ten jis vaikščiojo, bėgiojo ir šokinėjo iš džiaugsmo.

125 Ir jo brolis, kuris negalėjo atskirti dešinės rankos nuo kairės, jis pagalvojo, kad aš bandžiau paskatinti jį sušokti šokį, genties šokį. Matymas kaip jo brolis laksto ir šokinėjo kažką su juo padarė. Ir jis prasiveržė pro netikėjimo nuodėmės barjerus. O aš pažvelgiau atgal ir išvydau regėjimą, kuriame buvo pasakyta jam atsistoti ant kojų. Jis buvo išgydytas.

126 O berniukas, neturėjo net pakankamai protinių gabumų, užtektinai supratimo, kad suprastų, ką aš pasakiau, tik po to kai vertėjas jam išvertė... Ir ant jo kaklo buvo grandinė. Ir aš paėmiau tą grandinę į rankas ir pasakiau: „Jėzus Kristus tave išgydo. Atsistok“. Tas berniukas, kuris buvo gimęs nesveikas, atsistojo ant kojų. Ne tik tai, bet jo protas pasveiko. Ašaros riedėjo jo juodu pilvu. Ir Dievo šlovė nužengė ant visos tos vietos iki tiek, kad dvidešimt penki tūkstančiai grynų pagonių vienu kartu buvo išgydyti.

127 Ką jie padarė? Kitą rytą aš sėdėjau prie lango, po to, kai miesto meras atėjo, pasakė: „Stebėk pro tą langą. Tavęs laukia staigmena“. Ir kitą rytą ten pravažiavo septyni dideli galvijų pervežimo sunkvežimiai pilni ramentų ir neįgaliųjų vežimėlių ir kitko, ėjo per... Važiavo gatve ir ėjo žmonės, kurie anksčiau juose sėdėjo, praėjusį vakarą, žygiavo gatve. Zulai ir šungiai, ir bazutai, ir kosai, ir įvairios gentys, kurios anksčiau viena su kita kariavo;

buvo taikoje, ėjo šalia vienas kito giedodami: „Viskas įmanoma, tik tai tikėk,“ – savo gimtąja kalba.

128 Aš išlindau pro langą ir iškėliau savo rankas į orą ir atsakiau: „Nuostabi malonė, koks nuostabus garsas, išgelbėjo tų vargšų kaip aš“. Tai buvo beveik šlovingiausias reginys, kurį manosioms akims teko išvysti, nes kartą regėjime esu matęs Viešpatį.

129 Kas tai? Tai kažką išjudina. Tie žmonės nebuvo „plūduruotojai“. Jie anksčiau nebuvo apie tai net girdėję. Bet kai jie išgirdo, tiesiog su tokiu kaip ir vaikišku paprastumu, jie tiesiog įsikibo į tai. Tik tiek. Jie tiesiog... Jiems nereikėjo, kad būtų atlikta kokia nors operacija. Jie tiesiog pamatė tai ir priėmė tai ir tai tapo jų. Nebuvo nei vieno, kuris būtų juos perkalbėjęs; jie išvydo kaip tai įvyko.

130 Dabar, jeigu Viešpats Jėzus tebėra gyvas ir yra čia Džefersonvilyje, Indianoje, šiose Jungtinėse Amerikos Valstijose, jeigu Jis yra tiesiog tas pats Dievas, kuris buvo čia praėjusį vakarą, kuris sugrąžino tam aklam pamokslininkui regėjimą... Jis yra tas pats Dievas, kuris išgydė tą mažą vaiką su leukemija ir daktarai kitą rytą paskelbė ją sveika.

131 Visai neseniai man į rankas pateko straipsnis apie tai, aš manau, vienoje iš tų knygų. Nesu tikras. Aš kažkurią dieną tai skaičiau ir manau, kad padėjau ją atgal kažkur ten. Galbūt aš ne... nesu tikras. Bet aš skaičiau straipsnį iš vienos... Štai kur tai yra, štai čia. Vieną iš laikraščių čia... Mič... Arba, na, tai įvyko man paskutinėje kampanijoje čia, tai buvo straipsnis iš laikraščio. Ten buvo moteris... aš... tai įvyko Burlingtone, Vermonte. Ir ji buvo visiškai nusivylusi. Tą dieną iš jaunuolių ji negavo kortelės. Ir Džinas ir Leo, ir Bilis, kai kurie iš jų ten buvusių dabar yra čia. O ji sėdėjo pačiame gale ir visiškai netikėtai... Ji svarstė, kodėl jai nepavyko gauti tos maldos kortelės.

132 Ir atėjo pirmasis žmogus, ir Tai pasakė: „Jūs esate ponija. Tokia ir tokia iš tam tikros vietos ir įvyko tam tikras dalykas“.

133 Būtent tada ji prasiveržė pro tą barjerą. Ji pasakė: „Aš pažinojau tą moterį. Ir aš žinau, kad tai yra tiesa“.

134 Vos tik jai pagalvojus tai savo širdyje, Šventoji Dvasia pašaukė mane sugrįžti, ir pasakė: „Ponia tokia ir tokia, sėdi štai čia,“ – pačiame gale, maždaug dvigubu atstumu nei šio pastato ilgis. „Ponia esanti pačiame gale, dėvinti žalią suknelę“. Pasakė: „Jūs esate ponija tokia ir tokia,“ – tam tikru vardu. Pasakė: „Jūs kankinatės dėl epilepsijos. Kasdien jus ištinka keturi ar penki priepuoliai“. Ir pasakė... Ir ji tiesiog pašoko ant kojų. Tai buvo ji. Ir ji buvo tokia priblokšta, ji net nežinojo, ką daryti.

135 Ir pasakė: „Ir ne vien tik tai, bet jūs esate labai nuliūdusi, nes jūsų vyras yra 'Veteranų Ligoninėje' ir ten jie praktiškai pašalina jam visą skrandį. Ir dabar liga išplito į kitą jo kūno dalį, ir jam nėra galimybės išgyventi, taip sako daktarai“. Ir ji, jos skruostais riedėjo ašaros, taip rašoma laikraštyje, ji iškėlė rankas paliudydama, jog tai buvo tiesa.

136 Kaip tik tada, regėjime, aš pamačiau kaip jis sugrįžta namo. Ir aš pasakiau: „TAIP SAKO VIEŠPATS. Nesijaudinkite. Jis sugrįš namo sveikas“.

137 Ir kitą rytą jis ėjo, kad būtų apžiūrėtas dar kartą prieš operaciją, nes tie dideli Hodkinso ligos gumulai buvo išplitę po jo kūną. Daktarai... Jis pasakė: „Aš nebejaučiu nei vieno gumulo“. Ir daktarai ištyrė jį, negalėjo surasti nei vieno gumulo. Padarė rentgeno nuotrauką ir atliko visus tyrimus, ir jis buvo visiškai sveikas. Ir kitą dieną grįžo namo stiprus ir sveikas.

138 Kodėl? Tikėjimas yra pergalė. Be jokios maldos kortelės, be rankų uždėjimo, be nieko, bet tikėjimas yra pergalė, kuri nugalė viską. Toks yra kelias.

139 Mano paskutiniame susirinkime Čikagoje, ten buvo tamsiaodė ponija stovėjusi ant pakyls. Pra... prašau atleiskite, aš manau, kad tai buvo baltaodė moteris stovėjusi ant pakyls.

140 Ir vieną vakarą prieš tai, ten buvo vyresnio amžiaus švedė ir Bilis matė kaip ji paėmė ir įdėjo tam tikrą sumą pinigų paaukojimui broliui Ozbornui, jo Afrikos, „Juodojo Aukso“ pašaukimo kampanijai. Ir Bilis man pasakė: „Kaip ta vargšė moterėlė dėvėjusi dėmėtą suknelę, iš kur ji turėjo tiek pinigų, kad paaukotų juos?“.

141 Ir taip, kai Bilis pradėjo, ji pasakė: „Ar gali duoti man maldos kortelę, brangusis?“.

142 Atsakė: „Daugiau jų neliko“. Jis nuėjo pas Džiną ir Leo, vienas iš jų jas dalino, ir paklausė. Jie daugiau neturėjo.

143 Todėl jis pasakė: „Sese, aš surasiu tave rytoj vakare ir duosiu tau vieną“.

144 Atsakė: „Gerai, brangusis,“ – ir nuėjo kažkur į balkoną atsisėsti. Aš apie tai nieko nežinojau.

145 Tuomet, kai aš atėjau ant pakyls tą vakarą ir kita moteris jau buvo ant pakyls...O ji sėdėjo ten viršuje ir ji prasiveržė pro tą barjerą į tokią vietą, kurioje Dievas išoperavo jos tikėjimą. Ten, kai ji pasiekė tokį tašką, Tai prakalbo: „Ta moterėlė sėdinti ten aukštai, tame antrame balkone, antras žmogus, dėvi languotą suknelę, jos vardas yra ponija Tokia ir tokia. Ir ji meldžiasi už savo vyrą, kuris yra geležinkelio dispečeris; jo viena ausis yra kurčia“. Ir ji vos nenualpo. Ji buvo liuteronė. Ir kai ji grįžo namo... Ir Viešpats pasakė: „TAIP SAKO VIEŠPATS. Jis yra išgydytas“.

146 Kai tą vakarą ji sugrįžo namo, jis džiūgaudamas stovėjo prie durų. Ir būtent tą pačią minutę, jo ausis atsivėrė, kai jis sėdėjo ant kėdės dispečerinėje.

147 Tamsiaodė moteris ten sėdėjusi tai pamatė ir patikėjo. O ji tikėjo dėl savo sesers, kuri psichiatrinėje Litl Roke buvo praleidusi dešimt metų, beprotnamyje. Ir Šventoji Dvasia aplankė ją ir pasakė jai, kas ji buvo, ir kas buvo jos sesė. Ir pasakė: „Ji buvo įniršusi maniakė, daužiusi savo galvą į sieną dešimt metų. Bet TAIP SAKO VIEŠPATS, ji tik ką buvo išgydyta“.

148 Ir kitą rytą jiems įėjus pro duris, vyresnioji medicinos sesuo rado ją stovinčią prie durų, maldaujančią, kad ją išleistų, visiškai normalaus, sveiko proto. Ji perdavė žinią jos sesei Čikagoje ir ta pradėjo šaukti. Ji pasakė: „Gailėtingasis Dievas! Juk tai buvo pasakyta ant

pakylos praėjusį vakarą!“. Ji pasakė: „Brangioji, aš žinau, kad tu neturi nei kiek pinigų, bet aš greitai tau atsiųsiu lėktuvo bilietą. Atvyk čia. Susirinkimai pasibaigs rytoj vakare“.

149 Ir moteris, kuri buvo psichiatrinėje dešimt metų, kitos dienos vakarą stovėjo ant pakylos atiduodama gyrių Visagaliui Dievui.

150 Kas tai buvo? Jos sesė toje vietoje prasiveržė pro pasaulio dalykus. Pasaulio dalykai nereiškia vien rūkymo ir gėrimo, ir pramogų. Tai reiškia netikėjimą. Ji prasiveržė pro visą tai iki tiek, jog atpažino, kad jos tikėjimas nugalėjo. Ji pasakė: „Jeigu Dievas gali tai padaryti tai baltaodei moteriai, Dievas gali tai padaryti dėl manęs, tamsiaodės moters“.

151 Dievas tai padarė. Ir Dievas padarys tai kiekvieną kartą, kai mūsų tikėjimas nugalės abejones, nesvarbu kokia prasta padėtis bebūtų. O, Jis yra gyvas!

152 Ar čia yra nors kiek žmonių, kurie buvo ten Čikagoje tą vakarą, kurie girdėjo tos moters liudijimą? Pakelkite savo rankas. Na, taip, tik pažiūrėkite kiek rankų. Žinoma, ji ten buvo, moteris išbuvusi toje [staigoje šitiek metų.

Kas tai yra? Tikėjimas yra pergalė.

153 Dabar tas pats Jėzus yra čia šį vakarą. Tuomet, jeigu aš galiu leisti savo tikėjimui susijungti su Jo pažadu, tuomet Jis dabar pat ateis ir padarys tą patį, jeigu jūs galite leisti savo tikėjimui susijungti su pažadu.

154 Jeigu Jis tai padarys, bet kuriam iš jūsų sėdinčiam auditorijoje, ar jūs patikėsite, kad Jis tebėra gyvas? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.] Ar Jis taip darė būdamas žemėje? [„Taip“.] Ar taip darė apaštalai? [„Taip“.] Paulius pažvelgė į žmogų ir panašiai. Ir Jėzus prakalbo moteriai prie šulinio.

155 Moteris palietė Jo drabužį ir nuėjo sau ir atsisėdo, Jis atsigrėžė, tarė: „Kas Mane palietė?“. Nežinojo, kas palietė, todėl Jis pasakė: „Kas Mane palietė?“. Niekas neprisipažino. Jis pasakė: „Aš nusilpau. Jėga išėjo iš Manęs“.

156 Ir jis dairėsi tol, kol Jis surado moterį, kuri tai padarė. Ji turėjo problemą su krauju. Ir pasakė jai: „Tavo tikėjimas patyrė pergalę“. Kas tai yra? Jis nepasakė: „Aš tave išgydžiau“. Jis pasakė: „Tavo tikėjimas tave išgelbėjo. Ką tu padarei? Tu turėjai tikėjimą, kuris nugalėjo, kuris pavergė, kuris sutrypė visas abejones“.

157 „Nes ji sakė savo širdyje: 'Jeigu galėsiu prisiliesti prie Jo drabužio, aš pasveiksiu'“. Jėzus turėjo... Ji turėjo tai priimti kaip mintį, kurią turėjo savo prote.

158 Čia yra Jo paties Žodis tvirtinantis, jog Jis bus čia, šioje dienoje ir darys tą patį, ką Jis darė anuomet. „Dar trumpam, ir pasaulis Manęs nebematys; bet jūs Mane matysite. Darbus, kuriuos Aš darau, jūs taip pat darysite, net daugiau nei šiuos. Aš einu pas Savo Tėvą ir jūs padarysite daugiau nei šiuos“. Štai, kur tai yra. Mes gyvename šiose paskutiniuosiose dienose. Jėzus yra čia.

Pasimelskime ir tikėkime. Ir jūs tikėkite, kol aš melsiuosi.

159 Viešpatie, čia yra žmonių grupė. Ir Tu esi didis Dievas. Biblijoje mes matome, kaip Tu išgydei minias. Izraelio kelionėje Mozė, kai jie išėjo iš dykumos, ten jų tarpe neliko nei vieno sergančio žmogaus. Tu esi didis Daktaras. Tu esi didis Chirurgas. O dabar, Viešpatie, leisk šiems žmonėms, kurie šį vakarą serga savo kūne ar savo sieloje, kad jie tiesiog dabar galėtų patikėti savo atvejį į Tavo rankas, didžiojo Gydytojo. Ir išoperuok juos, Tėve, iki tiek, kad būtų pašalintos visos jų abejonės. Taigi, Tavo Žodis sako, jog Tu esi: „Tas pats vakar, šiandien ir per amžius“. Mes meldžiame, kad Tu panaudotum tai kaip skalpelį ir pasirodyk su tuo skalpeliu ir paskelbk, jog Tu esi tas pats. „Aš būsiu su jumis, netgi jumyse“. Ir tuomet, Viešpatie, kai žmonės pamatys, kad Tu esi čia, tegul jų tikėjimas įkops aukščiau kiekvienos ligos šiame pastate, nuodėmės ar negalavimo, ir tegul jie pasveiks. Nes mes prašome to Jėzaus Vardu. Amen.

160 Ar galite suvokti ir įvertinti į kokią padėtį tai mane pastato? Dabar pažvelkite čia. Čia yra bent jau du šimtai penkiasdešimt stovinčių žmonių, ar dar daugiau, spėju. Taip, spėju, kad čia yra daugiau. Aš... aš nežinau. Bet čia yra didelis skaičius jūsų, kurių aš nepažįstu. Kas iš jūsų nepažįsta... Jūs žinote, kad aš jūsų nepažįstu arba kad nežinau, kas su jumis yra negerai? Pakelkite savo ranką. Taip, pone. Na, štai taip, visur. Žinoma. Aš nežinau, bet Jis žino.

161 Taigi, jeigu Jis... jeigu jūs tik atsiduosite Jam ir leisite Jam prakalbėti jums per tą patį tikėjimą, kurį turėjo ta moteris, ar jūs patikėsite Juo? Jei... jei tai yra... Jeigu kas nors yra įrodoma kaip faktas, tai yra įrodytas faktas.

162 Jeigu kas nors ateitų čia ir pasakytų: „Aš turiu vaistą nuo vėžio“. Jis paimtų žmogų sergantį vėžiu, sunkioje stadijoje ir atsivestų daktarus ir įrodytų jiems, kad vėžys gali būti išgydytas, kiekvienas žmogus pasaulyje atskubėtų gauti to vaisto.

163 Na, broli, aš esu matęs Jėzų Kristų išgydantį vėžį tiek daug kartų! Bet vis tik, Jis prašo tik vieno: „Jeigu tu patikėsi“. Atrodo, kad tai yra sunkiausias dalykas. Aš mačiau kaip Jis atveria aklojo akis, padaro, kad luošiai vaikšto. Aš mačiau kaip Jis prikelia numirusius, kai jie jau negyvi, po to kai daktaras paskelbdavo juos mirusiais. Tiek daug dalykų, kad prireiktų... Man neužtektų knygų tomų, kad aprašyčiau ką man pačiam teko išvysti Jį darant. Ir vis tik yra taip sunku pradėti tikėti.

164 Taigi, jeigu jūs visi čia sergantieji... Aš noriu, kad kiekvienas būtų kaip tik gali pagarbus. Dabar aš tikiu...

165 Aš tikrai tikiu emocijomis. Aš manau, kad viskas, kas neturi emocijų yra negyva. Jeigu jūsų religijoje nėra nei trupučio emocijų, jums geriau būtų ją palaidoti. Nes... Bet viskam yra savas laikas.

166 Jeigu jūs ateitumėte pas mane ir aš galėčiau jums padėti. Ir pasakytumėte: „Broli Branhamai, man reikia šimto dolerių“. Jūs ateitumėte labai pagarbiai ir pasakytumėte: „Broli Branhamai, man žūt būt reikia šimto dolerių“. Ir... ir jūs žinotumėte, kad aš turiu šimtą dolerių savo kišenėje ir jūs tikėtumėte, kad padarę įtaką mano užuojautai, kad aš duočiau jums tą šimtą dolerių. Na, taigi, jūs stovėtumėte ten su pagarpa, tikėdamiesi juos gauti.

167 Tuomet, kai aš paduočiau jums tuos šimtą dolerių, jūs galėtumėte sušukti taip garsiai kaip tik norėtumėte. Nes rankose laikytumėte šimtą dolerių. Suprantate?

168 Taigi, bet kai jūs ateinate, ateikite su pagarba. Neateikite šaukdami ir prašydami manęs šimto dolerių; aš galiu jūsų nesuprasti. Suprantate? Bet jūs ateikite, paprašykite manęs. Ir po to, kai aš duosiu jums šimtą dolerių, tada pradėkite šaukti. Todėl kai...

169 Ateikime pas Dievą ir paprašykime Jo, kad Jis atsiųstų Šventąją Dvasią į pastato vidų ar išorę, kur bebūtumėte. Man nesvarbu, kur jūs stovite. Kur tai bebūtų, man nesvarbu. Jeigu tai būtų kitoje šalies dalyje ir jūs meldžiatės už ką nors, Jis atsiųs Ją. Ir tiesiog pažiūrėkime.

170 Dievas pasakė: „Išbandykite Mane“. Tai yra geras būdas išbandyti ar Dievas yra Dievas, ar ne. „Išbandykite Mane,“ – sako Viešpats.

171 Taigi, jeigu Jis yra Dievas, tuomet, o mes žinome, kad Jis yra, paprašykime Jo, kad šį vakarą Jis čia atliktų dalykus, kuriuos Jis darė anuomet ir tuomet jums net nereikės ateiti ant pakylos. Ir jeigu tai bus padaryta bent su trimis skirtingais žmonėmis iš viso pastato... Jeigu tai įvyks, jeigu tai bus žmonės, kuriuos aš pažįstu, aš... aš nenorėsiu to užskaityti. Suprantate? Aš noriu, kad tai būtų žmonės, kurių nepažįstu.

172 Taigi, kas liečia ligas, apie kurias žinau, čia yra tik vienas asmuo, kurį pažįstu, žinau apie vieną ligą; ir tai nėra liga. Tai mano gera, miela, maža draugė Edita Rait, sėdinti ten gale. Aš ją pažįstu. Ji kentėjo daug metų. Mes meldėmės už ją ir ji taip ir... Skausmas tada pasitraukė, jau ilgą laiką. Bet Viešpats dar neišlaisvino mergaitės iš jos negalavimo. Aš žinau, kas su Edita yra negerai. Bet išskyrus ją aš daugiau nieko čia nepažįstu, kokias ligas turite.

173 Tačiau, jeigu jūs pažįstate mane, tuomet aš... aš norėčiau, kad būtų taip, jog jūs pamatytumėte, kad tai nesu aš, tai yra Viešpats.

Dabar jūs melskitės. Aš melsiuosi. Ir tiesiog tikėkime Viešpačiu.

174 Ir dabar, sese Gerti, kaip tik gali lėčiau aš noriu, kad tu sugrotum: „Didis Gydytojas dabar yra šalia, užjaučiantis Jėzus“.

175 Aš žvelgiu į brolių Benksą Vudą esantį ten kitoje pusėje, mano draugą. Visi žino, kurie pažįsta brolių Vudą čia maldykloje, jis yra vienas iš mūsų turto globėjų. Bet anksčiau jis buvo Jehovos liudytojas. Tai jam buvo labai svarbu, bet, kai jis atvyko į Luivilį ir išvydo kaip Viešpats kažką padarė... Jis turėjo luošą berniuką, vaikiškas paralyžius sutraukė jam koją. Ir jis dalyvavo susirinkimuose. Aš nežinojau. Niekada nebuvau apie jį girdėjęs. Bet kai jis čia atvyko... Kažkur, aš buvau sugrįžęs iš užsienio, iš Švedijos, sėdėjo pačiame pastato gale, tą vakarą, Viešpats Jėzus kreipėsi į tą berniuką, Dovydą ir išgydė jį. Ir šiandien berniukas beveik net nežino, kuri tai buvo koja, kuri buvo išgydyta. Suprantate?

O, šimtai atvejų! Jeigu jūs tik patikėtumėte!

176 Taigi, prisimenu vieną atvejį ir tuomet aš tikrai to prašiau... Aš prisimenu, kad tai buvo... Aš matau, kad pastate yra amišų, aš manau, ar menonitų, kažkurių, jų ponios dėvi tas

kepurėles. Jos man tai dabar priminė. Aš buvau Fort Veine, Indianoje. Ir ten buvo menonitų mergaitė, kuri gavo Šventąją Dvasią. Arba galbūt ji galėjo būti iš amišų. Ji buvo viena iš jų, viena iš tų žmonių arba menonitų, arba amišų. Ir ji buvo... miela mergina. Ir ji grojo: „Didis Gydytojas dabar yra šalia, užjaučiantis Jėzus“.

177 Ir ten buvo mažas kūdikis, kurį perdavė man į rankas, jis buvo luošas. Ir kai pasimeldžiau, kūdikėlis buvo išgydytas. Jis pašoko nuo mano rankų ir nubėgo tekinas nuo pakynos. O motina apalpo.

178 O amišų ar menonitų mergina pažinojo tą poniją. Ir ji... Šventoji Dvasia palietė ją ir ji pradėjo šaukti. Ir ji iškėlė rankas į viršų ir nubėgusi paliko pianiną.

179 O pianinas toliau grodamas nepraleido nei vienos natos, grojo: „Didis Gydytojas dabar yra šalia, užjaučiantis Jėzus“. Žmonės leidosi žemyn iš tų eilių pažiūrėti, iš visur, žmonės grūdosi vienas per kitą. Ir tie dramblio kaulo klavišai patys pasispausdami grojo: „Didis Gydytojas dabar yra šalia, užjaučiantis Jėzus“. O jie gulėjo ant grindų, tarp eilių, pavargę nuo laukimo ar... dėl Šventosios Dvasios akivaizdos.

Jis tebėra gyvas. Jis tebėra Jėzus.

180 Dabar tiesiog tyliai suniūniuokime tai minutėlę. Po to mes... po to pažiūrėsime, ką Viešpats pasakys. Dabar kiekvienas sutelkite save tikėjimui. Pradėkite žvelgti ton pusėn ir tikėti visa savo širdimi.

Didis Gydytojas dabar yra šalia

181 Viešpatie Jėzau, aš meldžiu, kad Tu apreikštum, kas yra šiose širdyse. Jėzaus Vardu.

...kad pradžiugintum širdį

O, išgirskite Jėzaus balsą.

Miliausias Vardas serafimo giesmėje,

Miliausias Vardas...

182 Dabar jūs, sergantys žmonės, pradėkite vyti visas abejones. Daugelis iš jūsų dar niekada nėra to matę. Pasakykite: „Aš vis tiek tuo tikiu“.

Jėzus, brangus Jėzus.

183 [Brolis Branhamas pradeda niūniuoti „Didis Gydytojas“, o po to nutyla trisdešimčiai sekundžių – Red.]

184 Aš viliuosi, jog nesu fanatiškas. Bet dabar man atrodo taip, kad turėčiau nueiti į savo kambarį, uždaryti duris, įeiti į slaptą kambarėlį ir užverti duris. Aš tiesiog atsiskirčiau nuo visos auditorijos dabar pat, suprantate. „Ir melskitės savo Tėvui, kuris mato slaptoje ir Tas,

Kuris mato slaptoje, atlygins tau viešai. Prašykite, ir jums bus duota; ieškokite, ir jūs surasite; belskite, ir jums bus atidaryta; nes kas ieško, tas randa“.

185 Įsivaizduokite Jį dabar čia. Tą, Kurį matote čia paveiksle, Šviesą, Šviesos Ratilą, Jis nėra toli. Jis yra minčių atskyrėjas. Jis yra Kristus. „Dar trumpam... Aš atėjau iš Dievo ir Aš sugrįžtu pas Dievą“. Jis tai padarė. Sugrįžo atgal į tai, Kas Jis buvo. Kai Jis vėl sugrįš, Jis bus fiziniame kūne, kokiame buvo anksčiau, Viešpats Jėzus.

186 Jūs galite pasakyti: „Broli Branhamai, ką tu darai?“. Tiesiog pasiduodu. Dabar tai yra... aš tik stoviu čia.

187 Dabar tai nėra šou. Ne, pone. Nemanyskite taip, nes tai jums būtų netinkama padėtis.

188 Tai yra bandymas, bandymas į kažkur prasiveržti. Dievo Žodžiui yra metamas iššūkis. Aš jau pasakiau, kad tai yra. O kas, jeigu Taip nebus? Jis visada laikysis Savo Žodžio. Aš dėl to nesibaiminu.

189 Kas nors, kur nors prisilies prie Jo drabužio krašto. Biblijoje pasakyta: „Dabar Jis yra, – dabar pat, – Aukščiausiasis Kunigas, kuris gali atjausti mūsų silpnybes“.

190 Jūs žiūrite į mane taip nuoširdžiai, ponias, sėdinti ten, dėvinti mėlyną suknelę. Aš manau, kad jūsų nepažįstu. Rodos niekur negaliu atrasti ryšio su kieno nors tikėjimu. Galbūt tai padės. Ar jums reikia Dievo? Jeigu aš esu jums nepažįstamas, pakelkite savo ranką. [Sesuo sako: „Aš nemanau, kad jūs mane pažįstate, broli Branhamai, bet aš žinau jus“. – Red.] Aš jūsų nežinau, bet jūs žinote mane. Gerai. Neturiu jokio supratimo, dėl ko jūs čia esate. Niekada gyvenime nesu jūsų matęs, kiek man žinoma. Greičiausiai jūs kažkur esate pabuvojusi mano susirinkimuose. Jeigu Viešpats Jėzus pasakys man, kokia yra jūsų problema, ar jūs patikėsite? Jūs turėtumėte patikėti, jeigu tai bus tiesa. Ir galbūt tai suteiks tikėjimo kitiems, kad jie pradėtų veikti, suprantate. Aš nežinau. Aš tiesiog atkreipiau į jus dėmesį, sėdinčią ten ir žiūrinčią į mane. Jūs negalėjote nuo manęs atitraukti akių. Jūs esate arti.

191 Štai tą moterį sėdinčią čia priekyje, aš ją pažįstu. Štai šiuos žmones čia, aš pažįstu.

192 Aš nemanau, kad jus pažįstu. Aš nežinau, bet Jis žino. Ir jeigu jūs turite poreikį tiesiog taip lyg stovėtumėte čia ant pakylos...

193 Taip. Dabar visi gali matyti. Aš viliuosi, kad galite. Man atrodo, kad ši moteris labai silpsta. Bet su ja yra kažkas kito, kas yra negerai. Ji turi problemą su oda. Tai tiesa. Pakelkite savo ranką, jeigu taip yra. Tai yra jos kūne, bet to nesimato, bet ji tai turi. Tai tiesa. Matote, ryšys yra.

194 Kai: „Jis pasakė: 'Pažiūrėk į mus'. Ir kai jie įdėmiai žiūrėjo į jį, Paulius tarė: 'Aš pastebėjau, kad tu turi tikėjimą būti išgydytas'“.

195 O kaip yra su ponias sėdinčia šalia jūsų? Tai kaip ir padėjo prasiveržti pro barjerą, jai, nes ji taip pat meldėsi. Aš jūsų nepažįstu. Mes esame vienas kitam nepažįstami. Tai tiesa. Jeigu Šventoji Dvasia apreikš man, kokia yra jūsų problema ar dėl ko jūs čia esate, ar kažką

iš jūsų gyvenimo, ko, jūs žinote, aš nežinau, ar jūs patikėsite, kad tai yra... kad ta Jėga, nematoma Jėga ateina iš Kristaus? Aš noriu jūsų kažko paklausti. Dabar pat jūs jaučiate jus apėmusį jausmą, labai malonų, švelnų, nuolankų jausmą. Jeigu tai tiesa, pakelkite savo ranką. Suprantate? Štai taip. Iš karto virš jūsų stovi ta Šviesa. Ir jūs kenčiate dėl problemos su jūsų pėdomis ir kojomis. Tai tiesa. Ar ne? Pamojuokite ta nosine žmonėms, jeigu tai tiesa, kad jie matytų. Aš nemanau, kad tai kada nors daugiau jus vargins. Tai...

196 Kas tai daro? Kas... Juk tai žmonės, kurių aš niekada gyvenime nesu matęs. Kas tai daro? Tai jau du.

197 Ten yra jaunas vyras sėdintis visai šalia tos moters, dabar pat ten. Ir jis pradėjo verkti, vos tik Tai pasireiškė. Tai kažkas kito, susijusio su ta moterimi...Ne. Tai susiję su juo pačiu, jaunu vyru. Jį vargina jo gerklė ir galva. Tai tiesa. Aš manau, kad jūsų nepažįstu, jaunas vyre. Aš niekada nesu jūsų matęs. Tai tiesa. Tai tiesa. Tai tiesa, pakelkite savo rankas.

198 Ten yra trys žmonės sėdintys toje eilėje. Aš niekada nesu matęs, jokio kontakto, apskritai gyvenime nesu turėjęs su tais žmonėmis. Ar jūs patikėsite?

199 Dabar kas nors šioje pusėje, kurie esate čia. Kas iš jūsų serga ir turi poreikį, iš šios pusės? Pakelkite savo rankas, visi iš šios pusės, kurie vargstate. O, jūsų tiesiog yra visur. Gerai. Dabar tiesiog toliau tikėkite.

200 Sėdintis vyras, žiūri į mane, jūs privalote surasti Kristų arba mirsite. Vėžys jus pražudys. Dievas yra gydytojas.

201 Ši vyresnio amžiaus ponija čia, štai čia ant kėdės. Ji kenčia dėl problemos su skrandžiu ir dėl artrito. Tai tiesa. Ar jūs tikite, kad tai išspręsta?

202 Jūs, kurie šalia žvelgiate į ją. Ar jūs tikite? Ar jums reikia Kristaus? Ar jūs tikite, kad aš esu Jo tarnas? Tas auglys, kuris, norite, kad būtų pašalintas, ar jūs tikite, kad Dievas tai padarys? Aš auglio nematau, bet jis ten yra. Jis yra ant jūsų kaklo iš nugaros pusės. Galbūt, jeigu pasakysiu, kad jūsų vardas yra ponija... Velš, ar tuomet patikėsite manimi? Ar toks vardas? Tai tiesa. Ar toks? [Sesuo sako: „Taip, toks“. – Red] Gerai. Aš niekada gyvenime nesu jūsų matęs. Jūs tai žinote. O... Turėkite tikėjimą Dievu.

203 Ten virš tos nedidelio ūgio moteris yra mirties ženklas, vėžys, taipogi. Ar jūs tikite, ponija, kad Dievas jus išgydys? Tikite? Kenčiate dėl vėžio. Tai yra juodas šešėlis, kuris yra virš jūsų. Sakau jums, jo nebeliko, jeigu patikėsite.

204 Aš nepažįstu šios moters. Aš niekada gyvenime nesu jos matęs. Aš nepažįstu nei vieno iš šių žmonių, kiek man žinoma. Ar jūs patikėsite?

205 Aš žiūriu į vyrą. Aš net nedirščiau spėti, jog kada anksčiau būčiau jį matęs, apskritai gyvenime. Jis kenčia dėl išvaržos. Ar jūs tikite, kad Viešpats jus išgydys, pone, tą išvaržą, padarys jus sveiką? Jūsų žmona turi nervingumą ir silpnumą. Pastorius Rydas, toks jūsų vardas. Aš jūsų nepažįstu. Be to jūs nesate iš šios šalies. Jūs iš Ohajaus. Tai tiesa. Jeigu tai tiesa, atsistokite. Viskas baigta, jums ir jūsų žmonai, abiems.

Tikėkite visa savo širdimi. Ar jūs galite dabar patikėti?

206 Visiškai pačiame gale šioje pusėje, ar jūs nematote ten esančios Šviesos? Tai moteris kenčianti dėl virusinės infekcijos, štai ten žemiau toje eilėje. Jūs nesate iš šio miesto. Jūs esate iš vietos vadinamos Kolumbusu, Indianoje. Jūsų vardas Elžbieta. Jūs gyvenate gatvėje, kuri vadinasi Ohajaus gatve. Jūsų numeris yra 1932 Ohajaus gatvė. Eikite, tikėdama. Tai dabar jus paliko. Turėkite tikėjimą.

207 Ir dabar ši Dvasia juda. Ji juda šia linkme, štai čia, prie to vyro. Ir jis yra kažkuo susijęs. Ne. Tai yra... jis yra iš Kolumbuso. Ir jis kenčia dėl problemos su akimis ir... ir dėl opos. Ar jūs tikite, kad Viešpats Jėzus jus išgydys, pone, padaro jus sveiką? Ir jūsų mažasis sūnėnas, sėdintis jums iš priekio ten, jūsų sesės vaikas, jis turėjo kažkokią kaulų ligą ir dabar jis negali valgyti. Tai suformavo kažkokį kompleksą. Jeigu jūs patikėsite visa savo širdimi, jūs galite būti sveikas. Turėkite tikėjimą Dievu.

208 Kas iš jūsų dabar tiki? [Susirinkusieji sako: „Amen“ – Red.]

209 Aš matau dar kitą vėžio šešėlį ten sėdintį. Jeigu jūs patikėsite visa savo širdimi, tai bus padaryta. Ar galite...

210 Ar jūsų tikėjimas jau pralenkė tą abejonių liniją? Kas iš jūsų tiki, kad jūsų tikėjimas jau pralenkė tą abejonių liniją? Pakelkite savo ranką. Tuomet, kas liko, jei ne tik tapti laisvu? Viskas baigta.

211 Šias mergytes sėdinčias čia kėdėse, aš jus pažįstu. Praėjusį vakarą aš jūsų nepažinojau, bet dabar jus prisimenu. Aš sužinojau apie jus šiandien iš mano žmonos. Jūsų mamos pavardė prieš ištekančią buvo Fulkerson. Ir jūs turite ligą apie kurią niekas nieko nežino. Jūsų pirštuose atsirado infekcija ir susirgote kraujo liga, arba kažkas yra jūsų rankose, ir visų pirma pastebėjote, kad pirštai pradėjo irti ar panašiai. Jūsų abiejų mergyčių. Jūs esate dvi gražios panelytės. Aš pažįstu jūsų motiną. Jūsų močiutė vieną vakarą buvo išgydyta, kai aš prie jos atėjau, prieš daugiau nei dvidešimt metų, ji sirgo tuberkulioze. Tai tiesa. Ponia Fulkerson.

212 Dieve, sudrausk tą velnią, kuris kenkia šioms gražioms mergytėms! Tegul Jėga, kuri prikėlė Jėzų iš kapo išvargs tą dalyką lauk, daugiau niekada jūsų nevalgins. Aš sakau tai Dievo Žodžio valdžia. Jūs turite supykti ant velnio.

213 Dievas teikia mums pergalę. Mes dabar pat ją turime. „Tai yra pergalė, nugalinti pasaulį, jūsų tikėjimas“.

214 Visi jūs, kurie tikite, kad esate išgydyti Jo Jėga, atsistokite ant kojų ir atiduokite Jam šlovę, visame pastate. Dabar pakelkite savo rankas ir pašlovinkime Jį.

215 Ačiū Tau, Viešpatie Jėzau už Tavo išgydymo jėgą. „Tai yra tikėjimas, kuris nugalė. Ši yra pergalė – mūsų tikėjimas“. Mes dabar skelbiame juos esant sveikais, Viešpaties Jėzaus Kristaus Vardu. Suteik tai, Viešpatie.

„Aš šlovinsiu Jį,“ – Gerti. „Aš šlovinsiu Jį“.

216 Ar jūs kirtote barjero liniją? [Susirinkusieji džiaugiasi – Red.]

Šlovinkite Avinėlį, užmuštą dėl nusidėjėlių

Atiduokite Jam šlovę, visi jūs žmonės

Nes Jo Kraujas nuplovė visas dėmes

Gerai, ateikite dabar.

Aš šlovinsiu Jį, aš šlovinsiu Jį

Šlovinkite Avinėlį, užmuštą dėl nusidėjėlių

Atiduokite Jam šlovę, visi jūs žmonės

Nes Jo Kraujas nuplovė visas dėmes

217 Pasiklausykite. Man atrodo, draugai, kad jūs vis dar negalite pasiekti tos vietos. Aš neleisiu velniui laimėti prieš tokį susirinkimą. [Brolis Branhamas beldžia į sakyklą keturis kartus – Red.] Tam nėra pagrindo. Evangelija buvo pamokslauta ir Kristus yra čia, kad tai patvirtintų. Velnias yra melagis. Jus, kiekvieną, išgydė Jėzus Kristus. Prasiveržkite su štai tokiu tikėjimu. Štai taip. Tai priklauso jums. Daugiau nesiblaškykite. Sutelkite dėmesį į Kalvariją ir atiduokite jam gyrių ir šlovę. Pasakykite Jam, kad mylite Jį. Pasakykite Jam, kad branginate Jį. Ir kirskite tą skiriančiąją liniją ir Dievas išgydys jus ir padarys sveiku. Tikrai turėkite tai omenyje. O ne vien tik pasakykite tai. Pasakykite tai iš savo širdies ir atiduokite Jam šlovę.

Aš šlovinsiu Jį, (Dabar iš savo širdies!) Aš šlovinsiu Jį,

Šlovinkite Avinėlį, užmuštą dėl nusidėjėlių

Atiduokite Jam šlovę, visi jūs žmonės (Atiduokite Jam šlovę!)

Nes Jo Kraujas nuplovė visas dėmes

218 Kokias dėmes? Abejonių dėmes. „Aš dabar esu išgydytas. Jo režiais aš esu išgydytas. Aš priklausau Viešpačiui. Mano ligų nebėra. Aš šlovinsiu Jį. Aš šlovinsiu Jį. Aš atiduosiu Jam šlovę. Aš šauksiu pergalės šauksmą. Aš sakysiu Jam, kad myliu Jį. Aš tikiu Juo. Aš esu laisvas“. Aleliuja!

...žmonės

Nes Jo Kraujas nuplovė visas dėmes

Aš šlovinsiu Jį, aš šlovinsiu Jį

Šlovinkite Avinėlj, užmuštą dėl nusidėjėlių

Atiduokite Jam šlovę, visi jūs žmonės

Nes Jo Kraujas nuplovė... (Štai taip. Prasiveržkite iki to!) ...kiekvieną dėmę.

Aš šlovinsiu Jį, aš... (Aleliuja! Aleliuja!)

Šlovinkite Avinėlj, užmuštą dėl nusidėjėlių

Atiduokite Jam šlovę, visi jūs žmonės

Nes... (Štai taip!) ...Jis nuplovė kiekvieną dėmę.

Aš šlovinsiu Jį, (Tiesiog nuolatinis nuplovimas Krauju!) ...Jį,

Šlovinkite Avinėlj, užmuštą dėl nusidėjėlių

Atiduokite Jam šlovę, visi jūs žmonės

Nes Jo Kraujas nuplovė visas dėmes

219 Šlovė! Šlovinkite Viešpatį! Ar jūs mylite Jį? [Susirinkusieji garsiai šlovina Viešpatį – Red.] Šlovinkite Jį! Šlovinkite Jį! Šlovingąjį Kristų! Šlovingasis Dievas, kuris amžinai yra gyvas! Senojo Testamento Jehova Dievas, esantis šioje dienoje! „Kokie nuostabūs ir nepakartojami yra Jo darbai!“. „Jo ženklai ir stebuklai yra neaprépiami“. O, kaip nuostabu! O, Jis yra šlovingas!

220 Kas iš jūsų dabar jaučia Dievo Akivaizdą? [Susirinkusieji garsiai džiaugiasi – Red.] Žinoma! Dabar leiskite kiekvienai abejonei išblėsti. Jūs esate išgydyti. Jo režiais jūs esate išgydyti. Tai baigta. Šlovinkite ir atiduokite Jam gyrių!

221 Šventoji Dvasia nužengia ant kiekvieno visame pastate! Didelis Šviesos Ratilas sklando po visą pastatą. Kaip nuostabu! Kaip mes mylime Jį!

Ir kai mūšis baigsis, mes dėvėsime karūnas!

Taip, dėvėsime karūnas! Taip, dėvėsime karūnas!

Ir kai mūšis baigsis, mes dėvėsime karūnas

Naujoje Jeruzalėje

Dėvėsime karūnas, dėvėsime karūnas

Dėvėsime ryškias ir žibančias karūnas

Ir kai mūšis baigsis, mes dėvėsime karūnas

Naujoje Jeruzalėje

Dėvėsime karūnas, dėvėsime karūnas

Dėvėsime ryškias ir žibančias karūnas

Ir kai mūšis baigsis, mes dėvėsime karūnas

Naujoje Jeruzalėje

222 Tai yra, mano nuomone, tiesiog taip pat kai Šventoji Dvasia nužengė Sekminių Dieną, kai buvo nutraukti pančiai.

223 Aš tiesiog pastebėjau ten susirinkime stovintį menonitų brolių. Jis buvo atėjęs Indianapolyje ir daug daug metų buvo sirgęs epilepsija. Ir Šventoji Dvasia įvardino jį susirinkime, aš manau, kad taip buvo. Ir nuo tol jis daugiau niekada nepatyrė priepuolių. Viešpats Dievas išgydė jį ir padarė visiškai sveiką; menonitų pamokslininkas.

224 O, argi Jis ne nuostabus! Niekas nežino, tik tie, kurie paragavo Jo gerumo, žino, koks geras Jis yra!

225 Taigi, draugai, mano nuomone, tai ir yra senų laikų tikėjimas, kai Viešpats Jėzus Kristus ateina į mūsų tarpą ir palaimina mus. Mes esame laimingi, kad jūs esate čia. Aš tikiu, kad kiekvienas asmuo, kuris yra Dieviškoje Akivaizdoje, dabar pat yra, jeigu jūsų tikėjimas jau paskandino visas abejones, jūs dabar esate laisvas. Nuo šiol daugiau netvirtinkite turį kokią nors ligą. Eikite į priekį. Jūs pavedėte savo atvejį daktarui; dabar paveskite jį Jėzui. Jis išoperavo jus ir pašalino visas abejones, todėl jūs galite tai priimti. Telaimina jus Viešpats.

Tas tikėjimas senas

Man jis yra geras

Tas tikėjimas senas

Tas tikėjimas senas

Tas tikėjimas senas

Man jis yra geras

Priverčia mylėt kiekvieną

Priverčia mylėt kiekvieną

Priverčia mylėt kiekvieną

Man jis yra geras

O, tas tikėjimas senas

Tas tikėjimas senas

Tas tikėjimas senas

Man jis yra geras

...kai būsiu prie mirties

Bus Jis, nors aš ir numirsiu

Bus Jis, nors aš ir numirsiu

Man jis yra geras

Tas tikėjimas senas

Tas tikėjimas senas

Tas tikėjimas senas

Man jis yra geras

Pamokslas išverstas: 07-12-2019

[garsintas pamokslas: <https://youtu.be/OLrEWrFRkAA>